

SAYI: 5

Komün^{☆☆}

OCAK 2006

KANDIRA

- İÇİNDEKİLER -

Merhaba	Komün
2006... Tamam mı?	Komün
Ali Rıza'dan Mektup Var	A. RIZA DEMİR
Yarın'a Dair...	Ü. İLTER
Barikatta Bayrakdaranlar	M. HOFARAN
Ustalardan: Fidel Castro...	A. TEKE
İkâhraman Şehitlerimiz	Komün
Şiir	H. ALTUN
Sosyalizme Adanmış Yarımamlardan...	A. TEKE
Amerikan İmparatorluğuna Bir...	A. TEKE
Kırs Geldi Yine...	V. DİKME
Har Geliyor	R. HARTAL
Gökkuşağının Altından Geçmek...	İ. YÜCETEPE
Öykü - GULLUK	G. GÜNDÜZ
Bir Harıs Bakır Tel	U. KESKİN
Şiir	A. YÜCEL
İşgalcilerin Seçimi	V. DİKME
Amilcar Cabral	KOMÜN
Şiir	N. HİKMET

2006

Merhaba

Yeni bir umut yılına daha girerken Komün olarak cümle Adalıların yeni yılını kutluyoruz.

Sürece dair yazılarımız, yorumlarımız, değerlendirmelerimiz, deneme, öykü ve şiirlerimizle yine bir aradayız.

4 Ocak Ümraniye direnişimizin 10. yılında Meçit, Rıza, Gültekin ve Orhan'ımız, Fidanlarımızla selamlamanın coşkusuyla ilerliyoruz!...

Yarın yine üreterek direnenin ve komünce paylaşmanın güzelliğiyle akıyor. Ve biz bu akşın diyalektiği içinde dünden ileri, yarından geriyiz. Peki yarın nedir? İşte yazılarımızın birinde "Yarına Dair" dedik.

4 Ocak Küba devriminin 47. yıl dönümünde Küba devrimi ve onun önderi Fidel Castro vede Küba halkına Komün olarak bin selam!..

6 sayımızda buluşmak dilekleri ile.

Komün

2006--- TAMAM MI?

KEŞKE...

Keşke, bütün acılar geçip giden yılda kolsaydı
Keşke, bütün açlıklar eski bir anı olsaydı
Keşke, dağlar son kez konmuş olsaydı
Keşke, emperyalizm tarih olmuş olsaydı
Keşke, adaletsizlik son bulmuş olsaydı ---

ĒĒĒER...

Eğer, acılarımız konuyorsa hala...
Eğer, aç bulağ yoksulsak hala...
Eğer, Dodollara ferman çıkıyorsa hala...
Eğer, emperyalistler konumuz emiyorsa hala...
Eğer, adaletsizliğin kara kongresi saplıysa hala...

MADDEM ÖYLE---

Madem öyle, ocularımızdan umut artıracağız yine.

Madem öyle, aklımızdan öfke sığacağız yine.

Madem öyle, "Ferman padişahı doğlar bizindir yine.

Madem öyle, emperyalizmle anladığı dilden konuşacağız yine.

Madem öyle, halkın da bir aklı olduğunu göstereceğiz yine---

O HALDE...

O halde, 2006'da da umutlu ve umutla yürüyeceğiz.

O halde, 2006'da da Fidre adını taşıyacağız tarihi.

O halde, 2006'da da "Bir sorun var, feda olsun halkımıza"

O halde, 2006'da da "Döner dönsün, her dönmemem yolumdan"

O halde, 2006'da da "Biz buraya dönmeğe değil, ölmeye geldik"

O halde, biraz daha yoksulaacağız o büyük vuslata---

O HALDE, 2006'da da zulüm karan-
lığının ortasında yığınlar tutuşturup, etrafın
da omuz omuza, yürek yüreğe hobyalar gelecek-
giz elbette. Ki bu maceranın helay başında dsi-
mo Nihilite- vardır...

O HALDE, yeni umut yolumuz BİZ'e,
halkımıza, dünya halklarına kutlu olsun.

Olacak!

Günkü oldurocağız.

Tomam mı?

Tomam!

O holde, yola devam---

İşte bu düşün ve düşünceler-le KOMÜN
okurlarının ve cümle Adali'ların yeni umut yolum
kutlu yaruz...

Selam ve Sevgilerimizle

KOMÜN

« ---

Öyle ağlasam

Öyle ağlasam ki çocuklar

Size hiç göz yaşı kalmasa ---

Öyle üşüsem

Öyle üşüsem ki çocuklar

Size hiç soğuk kalmasa ---

Öyle acılar çeksem ki çocuklar

Size hiç acı kalmasa ---

Öyle ölsem

Öyle ölsem ki çocuklar

Size hiç ölüm kalmasa ---

Öyle gülseniz

Öyle gülseniz ki çocuklar

Hiç gülmeyen kalmasa ---

Öyle yaşasanız ki çocuklar

Hiç yaşamayan kalmasa --- >>

< RIFAT İLEAZ >

ALİ RIZA'DAN MEKTUP VAR

Merhaba,

Demek ki sana yazmak böyle kismet olacakmış. Daha önce Sadık ve Fevzi abiye yazmıştım. Sana da yazdım ama demek ki eline ulaşmamış. Boş ver be abi, bizim sevgimiz, bağlılığımız yüreklerimizdedir.

Bir aile içindeki kardeşleri düşünüyorum. Uzun süre birliktesin. Sorsalar «anan nasıl» diye, gerçek ten cevap vermek o zaman zordur. İşte sizlerle, Sadık, Fevzi ve seninle, yıllarca aynı mekanı paylaştıkla rımızla sevgimizde böyledir. Doğaldır yani. Hala sizleri Ümraniye'de her gün görüyormuş, birşeyler paylaşıyormuş duygusunu yaşıyorum. Hücreselerdayız, aramızda duvarlar var ama bir o kadarda yakınsınız.

Yahu farklı yerlerdayız, sarıl kaleme özlemimi dök değil mi? Ama ben yazma ihtiyacı duymuyorum. İşte benim kids böyle bir şey. Mektuplar, fakslar geliyor. Bazı arkadaşların satırlarında nostalji, Ümraniye edebiyatı ve anılardan geçilmiyor. Eskiye özlem var. Sanki kaybettüğümüz mevziler, sosyalist ülkelerin yıkılışı adeta. Buralarda ki eskiye, sosyalizme özlem duyan yaşlılar gibi. Neyse ben de cevap verdim. Bırakın dedim bu nostaljiyi, edebiyatı, hücrelerde bizi hüzünlendirmeyin. Ümraniye'yi örnek verdim. Tabutluk olarak açılmıştı ama biz gittik işini bitirdik, kapattırdık. Tabutluk oldu, Özgür Ümraniye. Yani hücreleride yıkacağız! Buralarıda özgürleştireceğiz. Mevzi kaybedebilirsiniz. Faşizim koşullarında hiçbir demokratik mevzi kalıcı değildir zaten. Ama biz kaybedilen mevzilerimizi yeniden kazanmalıyız.

Neyse yahu, geleyim şu "taş kalplilik" meselesine. Ümraniye'de bazı arkadaşlar ciddi görünümüne bakıp böyle diyorlardı. Bende bu mevzuyu bir ara Gülay'a sordum. Beni dışarıdan beni çok iyi tanır Gülay. Ben öyle olmadığımı, hatta duygusal bile olduğumu söyledim. Evet, dedi. Yine somut bir delil anlatayım, bunu ilk kez sana yazıyorum. Ümraniye'de direnişin son gecesi, yukarıdan isimlerimiz sayılıp "sizi seviyoruz" denildiğinde - karanlıkta orası - ben ağladım. Yani abi, ben bazen böyle duygulu ortamlarda ağlarım. Birde çok kızdığımda, öfkelendiğimde hınçtan ağlarım.

Bu arada sağlık durumum iyi. Kahretsün! Sizin "kötüyüm" diyeceğim günleri ipe çekiyorum. O günleri gerçekten tüm yüreğimle özleyorum. Bu katillerin elinde patlamak için sabırsızlanıyorum.

Her neyse ben asıl konuya geleyim. Fedailik konusunda başından beri aynı düşüncemi koruyorum. Fazla söze gerek yok! Beni tanırsın, az ve öz konuşurum. Ümraniye'de ne dediysem, 19 Aralık'tan sonra, dediğim her şeyi, bin kat daha fazla söylüyorum. İbili, Halil, Rızaların yolundan yürümeyiz, ibili gibi meşale olmaya dündez hazırız, bugünde.

Uzun mektup notumu burada bitiriyorum. Yoksa başladım mı bitiremiyorum. Kalem rahvan ot gibi koşuyor. Benimde dilim değil ama kalemim gevezze anlaşılır. Kucaklıyorum. Kendinize iyi bakın. Sizi seviyorum.

22 Ocak 2001

ALİ RIZA DEMİR

YARIN'A DAİR...

Muktedirler, 19 Aralık'ın hemen öncesinde « yarın başka bir gün olacak » dediler. Oysa, onlar « yarınlar »ı sevmeyişlerinde. Ki zamanı durdurmak isterler daima. Fakat, zaman durmaz. Akar ve tarih olur. Akıp tarihi geçerse halkın konudur.

Yine de, muktedirlerin dilindeki "yarın başka bir gün olacak" cümlesi anlamlıdır. Anlamının zulosunda bir gerçek vardır. O gerçek, krovotli yoda sünnet üniformalı zevatı, böyle bir cümleye iten sebeptir. O sebep, destanımızda somutlaşan ve 19 Aralık'ın kurşun ve yangın deryasında bağulmak isteyen iddia, inancı, ideal ve değerlerde ~~aradığı~~ mahdudur. Ki o iddia ve inancı, o ideal ve değerler öyle güçlüdür ki, muktedirleri korkutup "yarın başka bir gün olsun" dedirtmiştir.

...

Sonra "olacak" dedikleri o yarın oldu. Malum, 19 Aralık! Ama bahsedilen "yarın" başka bir gün olmadı. Olamazdı da. Zira muktedirlerin bütün zamanlarının tek geçeceği vardır: Zulüm! Bunun karşısında halk der ki: Direniş---

Ve bu macerada "yarın"ları yoran-
tan zulmedenler değil, direnenlerdir. Dahası o yarın
ları "başka bir gün" ama güzel bir gün yapmak
bizim varlık nedenimizdir.

Zaten, "yarın başka bir gün olacak"
diyerek zulmedenlerin amacında o varlığı arttırmak
kaldırılmaktır her zaman. Ne beyhude bir vaka!
Beyhude, çünkü bu kurtü niyet hayotın ve bilimin
hakikat duvarına uyarır doima. Ne diyordu La-
voisier; "Hiç bir şey yoktan var olmaz, vardan da
yok olmaz" işte o kadar!

Bu durum sadece fen bilimlerine özgülü
değildir. Sınıflar müessesesinde ki var oluşlarda bir
ledir. Yeni zulüm varsa, direniş olacaktır! 19 Aralık
ve sonrası da öln budur. Ve sünqüler, hakikâ
ti delik deşik edemezler. Edemediler de...

...

"Yarın"ın zalimlerin istediği gibi bir
gün olması için, "teslim olun" çağrularına "yeni" bir
cezap duyularını gerektiyordu. Oysa her "teslim olun"
dediklerinde o "eski" cezaplari duyduklar?

Asıl siz teslim olun--- Siz bizim tes-
lim olduğumuzu ne de gördünüz--- Cesaretiniz
varsa gelin--- Biz buraya dönmeye değil, ölmeye
geldik---

Ve sonuçta 'Yarın'ı testimiyetin günü yapamazlar. Yapabilselerdi, işte o zaman "yarın" başka bir gün olurdu. Ancak yarın yine berram oldu, hep olduğu gibi....

Yarın onların olmadi. Çünkü, Ahmet ibili « Bir sorun var, feda olsun halkımıza » dedi. Bu, şu demektir şu zamanda : Bir sorun var, feda olsun yarına --- Ki 'yarın' ve 'halk', birbirini tamamlayan iki olmandır bu kurguda. Ve elbette, bir gün mutlaka --- er yada geç --- berramda günümüz gelecek --- dememiz bundandır. Çünkü, 'yarın' berram için zaferdir. Yarın, devrimdir.

Tam da bu anlamda, yarın 'şimdi' nin tamamlanmış halidir. Ya da bu gün, 'yarın'ın yorisidir.

Ve yarın'da 'yar' gibi yarım'dan türetilmiştir.

Sevilene "yar" demir, çünkü o seni tamamlayan yarındır, en parçandır. Bu günün içinde ki 'yar' da yarın'dır.

Dememiz o ki, yarın bu gündes kaza olur. Bu gün atılan fedaî adımların yarına kulması da bundandır. Ve karlı bir Ocak günü Güttükün yarını kucaklar, dilinde o "eski" marsin esgi-

si vardı o 'Bu qüne versalim, yarını kuralım'

Gültekin haklıdır elbette. Zamanı dardurmak isteyen zalimlere vura vura gı-
kubeskter yarınlara.

O halde ve bir kez daha Gültekînlere
selam olsun, BİN SELAM....

•••

Ey ocular doğ umutla çıkagelen

Yolcu yolunda gerek elbet

Ama benî de götürmelisin

Yarınlar kadar yakın zamanlara

Ve dün gibi uzak diyarlara

Atıp atının terkisine

Gönlümü götürmelisin o ADA'ya

Katıp kanadının arasına

Götürmelisin hadri meydanlara

Ugruno ölüp dirildiğimiz yarınlara---

19 ARALIK KARANFİLLERİ YAŞIYOR ŞENLİĞİ ÜZERİNE...

Merhaba,

« 19 Aralık Karanfılleri Yaşıyor Komün Şenliği » mize, umudu güzel yürüğünüzden damıtığımız ürünlerle katıldığımız için teşekkür ediyor, elinize sağlık diyoruz.

Kimi aksaklıklar dışında, her hapishane-
deki yoldaşlarımız şenliğimize katıldılar. Ve şenli-
ğimize şiirleriyle katılan onur konüğümüz Fida-
nımız Fatma'nın deyişyle, şenlik otesinin bir
alevi oldular.

Sivas'ta tek tutulan Nursel yoldaşımı-
zın « Bizî Böyle Hayata Döndürdüler » öyküsü
ise « sakıncalı » bulunduğu için elimize hiç
ulaşamadı. Ki şenliğimizin birinci-si bu öyküsüyle
Nursel'dir.

Bildiğiniz gibi «yarışma» değil «şenlik» düzenledik. Dolayısıyla ürünler arasında bir derecelendirme yapmadık. Ve fakat, yakında «şenlik derlemesi» olarak bir Komün Özel Sayısı çıkartarak, ürünleri halkımızla paylaşacağız.

Şenliğimizin ikramı ise, ekte gördüğünüz, MASALA-2006 Takvimidir. Güle güle kullanın.

2006'da zamanınız umuda ayarlı olsun diyerek, yeni umut yılınızı kutluyor, desteklarımızın coşkusuyla hepimizi kucaklıyoruz.

2006'da şenlik ateşlerinde buluşacağımızın inancıyla sevgiler, selamlar.

Kandıra
Özgür Tutsaklar

- BARIKATTA BAYRAKLAŞANLAR -

Havalandırmanın avlusunda büyük bir özgür tutsak kalabalığı içinde sohbetler ve kahkahalar yan kılınmakta. Tutsaklardan bir kısmının sevk töreni başlayacak birazdan. Tutsaklar duvar kararlarına sınılanarak başlayacak olan tokelasma, kucaklaşma ve vedalaşmaya hazırlık içindedir.

Havada sonbahardan kışa evrilmeğe başlamasının sabırsızlığı yaşanmakta. Sınırcı duğurlara ve yürekler e seğuk girmeyi başarıyorlar yine de.

Tek tek duvar diplerinde bekleyen tutsaklarla yeni bir mevzige gidecek tutsakların vedalaşma anları duğru yoğunluğuyla sarmalanıyor. Hazırlanan program ve yapılan konuşmalar coşkuyla artıyor. Atılan sözganlardan sonra yoleculuğa uğurlanıyor tutsak arkadaşlar.

Kendilerini dinlenişler sonucunda tekrar üstirdikleri Ümraniye hapishanesi yoleculuğuna hazırlanmış olan kırk altı tutsak otobüslerin içinde ve çevresinde askeri kıyafetli kalabalık bir grup oluşturmış elleri silahlı kimseler görmeseler belkide sanki bir şehirden başka bir şehre yapılacak herhangi bir yoleculuk heyecanını yaşayacak atmosfere kendilerini hazırlamışlar.

Aranma ve kollama kelepçelenme işlemlerinden sonra otobüslere binilirken ayrılık hüznünde ağır ağır umuclardan sarmaya başlanmakta tüm tutsak yolecuları.

Yola çıkan otobüslerde tutsaklar ring camlarında hapishane dışında bir yer görmeyin, halkımızın günlük koşuşturmacasının neler olduğunu seyretmek istemeyin sabırsızlığın dalar.

Uzun bir güvenlik kordonu göze çarpıyor. Polis eskortları, askeri panzerler... Büyük bir konvoy oluşmuş yoleculuk seyrinde. Alan sinyalleri, klaksonlar önlenme çıkan tüm araçlar trafikten uzaklaştırılmaktadır...

Tutsaklar yaşanan olayın üstü önlemler karşısında

şagırmış durumdadılar. Bu ne sevgi böyle diyerek yazanan durumu ironi bir dille alaya vuruyorlardı.

Yazanan bul seyrli yolculuk, Boğaz'ın deniz manzarası tutsaklar için bir çok güzelliği içinde barındıran bir seyirlik olsada fazla uzun sürmüyor.

Önceden planlanan "karşılaşma töreni" daha ilk girişte özgür tutsakların kararlı ve herbir tutsağın aynı duygu yoğunluğunda tepkisini koyduğu iradi tavırlar sonucu, boşa çıkmaya başlıyor.

Asker ve idari organizasyonun önceki süreçteki statüyü oluşturma amaçlı saldırgan ve gayri-insani tavır ve yaklaşımları giriş kısmındaki iradi çatışma ortamında boşa çıkarılarak, tutsaklar ilk mevziyi kazanıyorlar. Tutsaklar moral olarak karşılarındakileri şaşkınlığa uğrattıyor.

Yazanan coşku ve devrimci irade karşısında iyice acizleşen asker ve idari otorite, hincini eşyaları parçalamaya, kullanılamaz hale getirmeye, büyük bir kısmında yasak statüsüne alarak vermeye tavırını göstererek çıkarmakta.

Kırküçüğünlük A.G'den yeni zaferle çıkan özgür tutsak kitlesi koğuşlara yerleştikten sonrasında kapılar gece gündüz üzerlerine kilitlererek hiçbir diyalog ortamına yanaşmadan provake ortamını iyice körükme tercihi tavırla karşı karşıya kalmakta. Kırküçüğünlük açlık grevi sonrası hiçbir diyet programına izin verilmeyip mide-bağırsak v.b. çeşitli rahatsızlıklara yol açacağı aşikar işe uygulamasını maruz bırakılmaktalar.

B-pasajından özenle dikilip hazırlanmış kızıl bayraklar yasaklar statüsüne alınmış verilmeyen eşyalardan Keyfi yaptırımların plan ve programı dahilinde hayata geçirilmeye çalışıldığını tesbit eden özgür tutsaklar devrimci iradenin ne olduğunu görmeyen gözlerle göstermek için aynı günlerde yaratıcılıklarını sergileyerek çok kısa sürede koğuşa girişte çok

rahat görülebilecek narsa demirleme kızıl bayrakları
ni olarak devrme irademi hangi sınavlardan geçerek
bu günlere geldiğini göstermenin gururunu yaşatıyorlar
Sayına giren onlarca ~~gözetici~~ gördükleri kızıl
bayrak karşısında büyük bir şaşkınlık yaşayıp deva
mında kırmızı görünce hirsizleşen boğanın süsüz
ruh halini yansıtmaya başlarlar.

Yazakların üstüste binerek çoğalıp tutsakların ya
şamını zehir etme amaçlı tüm provakatif ortamlara
rağmen ısrarla yaratmak için çaba harcanan diyalog
ortamı daha pervasız ve demagojik zemine çekil
meye çalışıldığına tutsaklar gün boyu tanık olmaktadır.

Maltaya dizilmiş olan joplu, kalınlı askerlerin
psikolojik moral bozma amaçlı tutsakların coşkulu marş
larına ve türkülerine çarparak geri dönüyor. Aynı karar
lılıkla atılan teshir sloganları zalimlikte sabıksız olan
idari - askeri cerahı daha da hirsizleştirmekte.

Fazlasıyla zorlanan tutsakların sabırları demago
jik amaçlı "sayın alamıyoruz", "arama yapamıyoruz pro
vake ortamlarını tarih Ötüş Aralık'ı gösterdiğinde
üzzerlerine kilitli olan köğüş kapılarını patlatarak uğ
runa bedeller ödenip aklıyla pişerek kazanılmış hak
ların kuru güvültüye papuş bırakacak kadar ucuz ola
mayacağını göstermek yolu seçiliyor. Patlatılan köğüş
kapılarından maltaya tapan özgür tutsaklar aynı hak
gaspına maruz kalan diğer köğüşlerde bulunan devrme
yurtsever tutsaklarında kapıların patlatarak yazılan
keyfi uygulamaya iradi bir tavırla son vermektedirler.

Maltadaki gardiyanlardan özellikle halk düşman
rı tavırını içselleştirmişlerin aklaaale ortalıkta sivis
maları yazatılmak isteyen gayri-insani keyfi yazakçı
ortamın gayri-responsülüğünde ortaya sermesi aşım
dan ibret verici nitelikte göze çarpanlardır.

Şebeke deatlen yere çok kısa zaman süresinde
dalaveren askerler başlarındaki sorumlularının tehdit
kar tavır içinde her an saldırıya hazır olduklarını
göstermektedirler. "Siz 5dk süre hemen köğüşlerinizi
dönün" söylemine daha cümlesi tamamlanmadan tutsak

lardan aldığı " bizde size 3 dk. süre veriyoruz burayı hemen boşaltmanız için haykırışı karşısında çok ve şaşkınlığı yüzlerinden okunur halde kalakalıyorlar. Kısa süre sonra bizzat süre tayin eden subayın hedef gözeterek uzun namlulu silahıyla kitleyi hedef alarak ateş açmasıyla büyük çatışma ortamı başlıyor.

Şeyh Bedrettinin kızanlarının misasını kusanan tutsak kitlesi binlerce gaz bombasına, tazyikli suya, göplü halkanlı, haskeki yüzlerce asker, polis, özel tim saldırısı karşısında büyük bir devrmei irade ortaya çıkararak yarım satılan tüm saldırıları boşa çıkarmakta... Merit yine en hızlı birlikat kurma yarışında İbrahim Erler ile en öndeler. İlginç aynı mütevaziliğinde büyük bir soğukkanlılık örneği göstererek düşmanın esmeye çalıştığı gedikleri kapatma emekçiliğini sergilemekte.

İki gün süren büyük çatışma boşa çıkarılmış ve avukatların devreye girerek hazırlanan diyalog ortamı sonucunda tutsaklar hiçbir saldırı ortamına zemin hazırlanmadan koğuşlara geçme taleplerini provake ortamını yaratan asker-idari yönetime kabul ettiriyorlar. Ancak ilk başta fark edemedikleri "osmanlı oyunu" yine kendilerini beklemede. Önce "kalınabileceği koğuş kalmadı" diyenler hince bir düşünce taktiği içinde bir araya gelip keretlendiklerinde güç yettirmedikleri özgür tutsak kitlesini üç parçaya bölmeyi devreye sokmaktalar. Üç gruba ayrı ayırıştırılan ve sayıları azalan tutsak kitlesi koğuşlara yerleştirildiklerinde hiçbir şey normale dönmüş değil. Yine askerler malatada moral bozma amaçlı provake ortamı bekletilmeye devam ediliyor. Yasaklar listesi yine devrede. Gece Önde koğuşların ışıkları kesilmekte. Tüpgaz ocaklarının koğuş dışında bulundurulması denetimi gardiyanlara bırakılmış olan tüplerin vanaları kapanmakta. Keyfi uygulamalar tüm pervasızlıklarıyla sürüyor. Yaşanan çatışma ortamında kınamadıkları devrmei irade karşısındaki yenilgilerinin hazımsızlığıyla dahada pervasızlar. Günler aynı ortamda sürüp giderken yeni yıla merhaba deme günlerinde yaklaşıyor.

Yılbaşı günü aynı zamanda ziyaret gününe denk geliyor. O gün ziyaret her zamankinden daha kalabalık. Ziyaretten gelen yiyecek v.b'lerde işeri alabilmek için ziyaret ortamlarına dönüştürülmekte. Gece evinde her zamanki gibi tutsakların elektrikli kısıllıyor, tüp vanalarını kapatılıyor. Artı olarak alt kat köğüş kısmında kimse kalmaması uygulaması da aynı şekilde dayatılmakta.

Tutsaklar hiçbir yaptırıma uymadıkları gibi bunlar da uymuyor. Yeni yılı türküler ve marşlarıyla karşılamakta kararlılar. Elektriksiz ortamı aydınlatmak için kendi imkanlarıyla yağ sızdıran bezler yakarak kendilerine aydınlık ortam oluşturmaya çalışıyorlar. Yeni yılı karşılarken umudun, halkımızın umudunun dile getirildiği coşku yektü türküler söylenmektedir. Geceye hakim olan marşlar ve türküler tutsaklara değişik duygular yaratıyor. Kimi dağlarda kimi şehirlerde halkımızın adalet hislerine tercüman olacak duygu yoğunluğunda, düşler yolculuğunda gidip gidip geliyorlar.

Ertesi günler önceki günlerde yaratılan provokasyon ortamları hiç yaşanmamışcasına maldada moral bozmakla görevli asker günü her gert çiyorlar. Diyalog tan olarak uygun zamanda seyretmesede sanki bir gimsi içinde oldukları sergilenmekte. Tutsaklar herseye hazır olmalarına rağmen gevşetilen güvenlik yoğunluğu, provokasyonların geri çekilmesi sonucu hayat normalini dönüyor sorusunda kendilerine sarmaktalar. Kaz günden bilmeli olarak alınmayan sayım gerginliği, provokasyon ortamı kaldırılınca birden gevşetilme başlıyor.

Tarih 4 Ocak 96'yi gösterirken sayım alınmaya hazırlık başlanmış durumda. Sabah gelen sayım bantlıtute tutsak kitlesinde de normal bir yaşam başlangıcı olduğu kimese güslenmekte. Sayım sonrası geçen yarım saat tutsakların normale dönüşüne iyice güçlendirdiğinden herkes günlük iş-güs yoğunluğuyla meşguliyet içerisindedir. Ancak aynı anlarda

tarih tekerrürden ibaret sözünü doğrularcasına zalimler yine korku ve çaresizliklerini bastırabilmek için Bucadan sonra yine bir katliamla korkularını geçici olarak hafifletecek çarelerme başvurmakta.

İlk saldırı B-1 denilen koğuşa gerçekleştiğinden bitişik hizadaaki C-1 koğuşundaki Mecit, Rıza, Orhan, Gültekin, İlginç, Halil Önder ve aynı umudun değerlerini paylaşan diğer tutuklular en hızlı şekilde karşı tavır sergilemekte. Mecit'in basını çektiği barikat kurma en hızlı şekilde gerçekleşiyor.

Zulmün bekçiliğinde ısrar edenler kan içmenin sabırsızlığını yaşarken Mecit, Rıza, Orhan, Gültekin barikatın en önünde göğüs göğüse çarpışmaktalar. Mecit eline geçirdiği ~~kan~~ koğuştaki her malzemeys silah olarak kullanıyor. Kirilip cam parçaları, bardak, tabak ile barikatta zalimlerin korku lu rüyasına dönüşmekte. Bir türlü yıkamadıkları barikatın üstünde Mecit kendilerinden almayı başardığı itfaiye demiriyle zalimleri geri püskürtmede kullanmakta. Barikata yaklaşma cesareti bile gösteremeyen kan içiciler ne kadar korkak olduklarını sergilemekte.

Rıza azalan taarruz malzemelerine yeni erzaklar yaratarak savaşın süresini uzatmakta. Yine güleç ve sevecen.

Gültekin sakin ve soğukkanlılığını koruyor. Kararlı ve keskin gözleri düşmanın yüreğine istemektedir.

Orhan hen çatışıyor hemde ilk tutuklandığı günleri hatırlıyor. Yaralı yakalandığı için hastanede de yaralı yerinden ameliyat edilirken ameliyat sırasındada (bu düzenin aynası olan) kendisinden salınan köb regini düşünüyor. Daha bir öfke tutuyor yumruğunu. Daha süratli atıyor eline geçirdiği cam parçalarını...

Onlar hala barikatların ardında aynı kararlılıkla çarpışıyor. Bizlere en büyük güç ve deste

gi sunmakta.

Onlar barışkatin ardının vatan olduğu gerçeğini kulağımıza fısıldamaya devam ediyorlar.

Mecit, Rıza, Orhan, Gültekin barışkatta bayraklaşmanın, vatanın bağımsızlığı için savaşmak olduğunu yine özgür tutsaklarla haykırıyorlar. Ve tutsaklar yakulan türküyü her yeni günde daha coşkulu söyleyip Sesleri hücre duvarlarında yankılanmakta...

||

Ölümlere yollarında
Baş eğimem zindanlara
Duvarları kale olsa
Esir olur yine bana||

* Kırkaltı tutsak ~~tek~~ dört kişilik koğuşlarda kalmakta. Ranzası olmayan P.C'li tutsak'ın birisi de Mecit'tir. Mecit ve diğer tutsak arkadaşlar uyku ve dinlenme ihtiyaçlarını nöbet görevi yerme getiren P.C'li tutsak arkadaşlarının yerlerinde gidermektedirler. Bu durum üç gruba ayrılarına kadar sürer.

- ÖZGÜRLÜĞE DUYULAN ÖZLEM -

İlik bir yağmurun ardından
Lapa lapa kar yağıyor geceye
Ayaz buz keserken
Bulutlar yırtılmakta
Alçakların alçaldığı yerde
Acının ağır bir sessizliği solunmakta
Ölüm sessizliğindeyken gece
Göğün uzak yerlerinden
Rüzgarlar umudu dünyaya savurmakta
Özgürlüğe duyulan özlem
Pencesine alırken tutsaklığı
Öfkeden çakmak çakmak gözler
tutuşmakta
İsitmektayken işleri umut rüzgarları
Telaşlı bir haykırış duyulmakta
Yüzü gülmez insanlar dahada çoğalırken
Baskaları aydınlıkta
Tutku ve coşkuda çok uzakta
Baskaları aydınlıkta yaşasın diye
Karanlıkta yaşayanlar
Düssel nehir gibi geceye akmakta
Yüzlerinde aydınlık
Ve sevecen bir gülümseme
Her an oksasada ölüm enselerini
Özgür bir dünyaya yellen açarlarken
Ölümleri de tıpkı yaşamları gibi
Coşkuyla karşılanmakta...

USTALARDAN: FIDEL CASTRO ÖNDERLİĞİNDE KÜBA DEVİRİMİ HALKLARA GÜÇ VE IŞIK VERİYOR

Her yılbaşı kutlamasında yeni yıla, yeni umutlarla merhaba denir. Ve yeni yıl için dileklerde bulunulur. Bizde bu sayımızda 2006'ya umut ve onurumuzu büyüterek merhaba diyoruz. Ve yeni yılınızı kutluyoruz.

Yeni yıl kutlayan halklar için kuşkusuz önemlidir. Ama yeni yıl denilince bizim aklımıza pelenlerden biriside Küba devrimidir. Yeni yıla merhaba derken Küba devrimini de selamlıyoruz. Küba devrimi ve bu devrimin önderi fidel Castro, ezilen dünya halklarına her zaman püç vermiş ve yol pöstermiştir. Hala da aynı işlevini sürdürmektedir. Sosya lizm için mücadele edenlerin Küba ve Castro'dan öğreneceği çok şey olduğu için 2006'nın ilk sayısında kösemizi Küba ve Castro'ya ayırdık.

Yeni yıl kutlamaları kutlayan halklar için önemlidir diyoruz. Ama tarihte pelmiş beşmiş yılbaşı kutlamalarının hiçbirisi 1959'da Küba'da kutlanan yılbaşı kadar önemli ve anlamlı olmamıştır. 1959 yılbaşının Küba için önemi ve anlamı caddelerde, meydanlarda kapitalist ülkelerdeki pişi sabahlara kadar dans edilip, şampanya patlatılmasından kaynaklı değildir. Yeni yıl kutlamalarında kozullar uypunsa devrimcilerde dans edip, alkol alabilir, buna karşı değildir. (Tabi alkol sınırını aşip dağıtması da hoş olmaz). Küba halkı 1958'i, 1959'a başlayan yılbaşını alkolla, dansla vs. değil, silah turakaları altında kutluyordu. Sokaklara, meydanlara şampanyalar değil, halkın kanı dökülüyordu. Ülkemizde halkın büyük kesiminin yaptığı pişi piyangodan büyük ikramiye çıkarsa kurtulurum hayalleri kuruyordu. Küba halkı ABN işbirlikçisi Batista diktatörlüğünü yıkmak için canla başla satsıyordu. 1 Ocak 1959'da Küba halkı Batista diktatörlüğünü yıktı ve devrimi yaparak selamladı yeni yılı.

Bundan daha püzel ve daha anlamlı yeni yıl kutlaması olamayacağı pişi, bundan daha püzel ve daha değerli bir yeni yıl hediyesi de olmaz. Tarihte en püzel ve en değerli yeni yıl hediyesini Küba halkı 1959 yılbaşında almıştır. Bu hediye halkın kendi eseride olsa, bu eserin asıl mimarı

Fidel Castro'dur. Dolayısıyla 1959'da Küba halkına verilen yeni yıl hediyesini Fidel Castro vermiştir. Binlerce şehidin kanıyla, canıyla hazırlanan bu hediyeyi Küba halkı pözü pibi korumaktadır.

Kuşkusuz her devrim önemlidir ve halklar için taşıdığı değer tartışılmaz. Ve her devrim halklara yol gösterir ve püs verir. Devrimi yapmak ne kadar mesakkatli ve zorsa, onu peletirmek ve korumak emperyalizmin olduğu bir dünya da o kadar zordur. Bilindiği gibi devrim yapmış birçok ülke 1990'larda bu zorlukların üstesinden pelemeyip savrulup pttiler. Ki, bu ülkelerin çoğu sosyalist insayı tamamlama azamasına pelemiştir. di ve emperyalist ülkelerle her konuda boy ölçüebilecek düzeye erişmişlerdi. Oysa Küba bunlara göre hemen her açıdan çok daha peri durumunda idi. Ama bu ülkeler sosyalizmin değerlerini koruyamayıp, emperyalizmin kollarına attılar kendilerini. Şimdi emperyalizmin bataklığında inleyip, çirpiniyorlar. Küba ise, sosyalizmin bayrağını Castro önderliğinde onurla dalpatandır. maya devam ediyor.

Amerika kıtasında sosyalist bir devrim emperyalist kampta lider konumunda olan ABD'nin hiç istemediği ve asla kabul edemediği birseydi. Amerikan emperyalizmi kıtada, burnunun dibinde sosyalizmin peleşmesi ne tahammül edemiyordu. İstiyordu ki, kıta ülkeleri hep sömürgeci olarak kalsın. 1959'da Küba'nın bunun dışına çıkması ve arkasından sosyalizmi inşa etmeye başlaması ABD emperyalizminin kabusunu büyüttü. O tarihten günümüze kadarda, ambargolar, provokasyonlar, komplolar altında sürdürdü Küba devrimi peleşimini. Tarihte hiçbir önderi ortadan kaldırmak için CIA gibi emperyalist kurumlar, Fidel Castro'yu düzenledikleri kadar suikast planı düzenleyip, uypulamaya çalışmamışlardır. Castro'yu öldürdükleri zaman Küba'yı teslim alacaklarını düzündükleri için bu konuda ne deyse denemedikleri yol ve yöntem bırakmamışlardır. Ama Küba devrimi emperyalizmin

ambargolarına, ablukasına rağmen Castro önderli-
ğinde saldırıları kosa çıkarttı pişi, pelisimini sür-
düdü ve sürdürüyor.

Sosyalist bloğun yıkılmasından sonra Küba'ya
yönelik saldırılar daha da yoğunlaştı. Sovyetlerle olan
ekonomik ilişkilerin kesilmesinden kaynaklı Küba halkı
ekonomik olarak büyük sıkıntılarla karşı karşıya kaldı. Ay-
rı dönemlerde devrimi yıkmak için emperyalizmin baskısı
daha da yoğunlaştı. Ama Küba halkı yazanan tüm zorluk-
lara rağmen sosyalist değerlere daha fazla sarılıyor ve
tüm enerjisiyle sosyalizmi peleistirmeye çalışıyordu. Onlar
emperyalizme teslim olmayı değil, sosyalist Küba'da
yazamaya ve sosyalizmi savunmaya adanmışlardı kendileri-
ni.

Küba'da sosyalizmin yıkılmayacağını ve halkın teslim
alınamayacağını pören ABD emperyalizmi sonraki yıllarda Kü-
ba'yı "ser eksen" olarak adlandırıp, teslim almak için
açık askeri işgal tehditlerini savurmaya başladı. Hala da
bunu pündemde tutuyor. Bunuda denemisti peşmiste "do-
muzlar körfezi çıkarması" ile. O zaman Küba halkı devri-
mi silahlarıyla koruyup, işbirlikçi kontraları ve ABD askerleri-
ni bozguna uğratıp, adadan sürmüştü. Yeniden deneyebilir
ama Küba halkının "ya sosyalizm ya ölüm" şiarıyla kendi-
lerine karşı herşeyleriyle savdeucapını pörden kaşırılmaz. Za-
ten bu püne kadar işgal saldırısına pirişememiş olması Küba
halkının bu kararlılığından kaynaklıdır.

Emperyalizmin sosyalizmi yıkmak ve halkı teslim
almak için yarım asıra varan ambargoya ve abluka-
ya rağmen, Küba'nın sosyalizmden taviz vermemesi
ve sosyalizmin kazanımları karşısında emperyalistlerde
dahil herkesi parmağını ısırarak zorunda kalıyor. BM
pişi emperyalizmin denetiminde olan kuruluşlar bile zaman
zaman Küba halkının başarılarını örnek vermek zorunda
kalıyor. Bu başarılar ki, "en pelişmiş" olarak adlandırılan ve
dünyayı sömüren emperyalist ülkelerden daha ileri. Örneğin
Küba'da okur yazarlık oranı yüzde yüz. Hişbir emperyalist
ülkede okur yazarlık oranı bu kadar yüksek değildir. Ki Kü

ba halkının yüksek eğitim alma oranı okur yazarlıktan çok daha yüksektir. Bu alanda emperyalist ülkeleri daha fazla peride bırakır.

Küba'nın ekonomisi yoksulluk düzeyinde olanaklara sahip. Böyle olmasına rağmen halk aslık pibi sorunlar yaşamıyor. İnsanca ve onurlu bir yaşam sürüyor. Sağlık, eğitim, barınma, iş pibi hayatı sorunları Küba halkı yaşamıyor. Hatta butür yuzamsal konularda dünyanın yoksul halklarına karşılıksız yardımlar yapıyor. Bu konuda yaptığı yardımları anlatmaya kalksalc bu yazının kapsamı çok genişler. Biz ayrıntıya pirmeden sadece iki örnek verelim, 2005 yılında Pakistan'a deprem yaralarını sarması için yaptığı tıbbi yardımı dünyada hiç bir ülke yapmamıştır. Şimdi Latin Amerika'nın yoksul halklarına ücretsiz pör tedavisi yapmaktadır. 6 milyon pörme engelliye tedavi etmek için yoğun bir çalışma içinde. Dünyanın bu yoksul ülkesinde kişi başına düşen doktor oranı, 170 kişiye bir doktor, ABD'de 188 kişiye bir, İngiltere'de 250 kişiye bir doktordur. Diğer emperyalist ülkelerde bu oran daha yüksektir. Küba'da sağlık hizmetleri halka ücretsiz verildiği için rakamsal kıyaslamalarda percepi yeterince pöstermez.

ABD önderliğinde emperyalizm Küba'da sosyalizmi yok edip, sömürgeci durumuna getirmek için var pücüyle durmaksızın çalışıyor. Fidel Castro önderliğinde Küba halkı, kuzatmalara, ablukaya, tehditlere rağmen sosyalizmi yok olma puhasına savunuyor. Günümüzde sosyalist olmanın temel kistusunda budur. Sosyalist deperlere sarılmanın, bu deperlerden taviz vermemenin ve sosyalizmin bayrağını yükseklerde dalpalandırmanın bedelinin çok ağır olduğu bilinmeyen birsey değil. Sorun bu bedeli pöpüslere cesaretiine sahip olmakta düpümleniyor. Castro ve Küba halkında bu cesaret fazlasıyla mevcut. Yıllardır "Ya sosyalizm ya ölüm" demeleri ve buna uypun yazmaları, 0 püzel ülkeyi emperyalizme teslim etmektense Castro'nun "Adayı batırınız" şeklinde meydan okuması, teslim olup köle pibi yaşamaktansa, ölümleri pahasına sosyalizmi savunmak istemeleri bizlere ve dünya halklarına çok sey öğretti ve öğretiyor. Bizde Küba halkı pibi teslimiyeti dayattıkları noktada teslim olmaktan sa sosyalizm için ölmeyi seiyoruz. Uzlaşmayı, teslimiyeti değil.

HAHRAMAN ŞEHİTLERİMİZ

Ocak ayı devrimci mücadele tarihimize de ayrı bir yere sahip olan aylardan biridir. En iyilerimizin Anadolu topraklarına tohum olup düşerek, devrimin örgütlendiği tarihi bir kesittir!.. Ve her tarihi kesit Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelemizde ayrı bir manifestodur!.. Bu manifestonun altına imza atan şehitlerimiz onun yaratıcısıdır!..

Ali Saban; 12 Eylül öncesinde devrimci hareketin saflarında mücadele etti. 12 Eylül'de Lübnan'a geçerek Filistin Halk Cephesi saflarında savaşa katıldı. Hareketle yeniden İlişkiye girmek isterken Filistin kamplarında sıkı bir çatışmada şehit düştüğünde tarih yaprakları 2 Ocak 1987'yi gösteriyordu.

Her tarihi kesitimiz bir manifestodur demis-tik. Bu manifestolardan birinin adı da fedadır. Tarih yaprakları 3 Ocak 2001'i gösterdiğinde, Anadolu'nun isyanlarla dolu tarihine yeni bir halka eklenmişti o gün. Bu halkanın yaratıcısı olan Gültekin Koş, 15 Aralık katliamının hesabını sormak için Şişli Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik gerçekleştirmiş olduğu fedada eyleminde şehit düştü. Devrimci hareketin tarihindeki ilk feda eyleminin gerçekleştiricisi olarak fedanın adı oldu!

Devrimci hareketin canla - kanla yaratmış olduğu Özgür Tutsaklık kimliği emperyalizm ve işbirlikçi oligarşinin her daim hedefi olmuştur. Devrimci hareketin hapishaneler tarihi boyunca bu hedef, katlihan saldırılarına dönüşmüştür hep. Bu saldırılardan birisi de 4 Ocak 1996 Ümraniye katliamıdır.

Ümraniye hapishanesinde ki Cepheli tutsaklara yönelik katlihan amaçlı bu saldırıda Abdülmecit Seskin, Orhan Özen, Rıza Boybaş ve Gültekin Beyhan direnerek şehit düşmüşlerdir. Direnişleriyle oligarşinin teslim alma politikalarının karşısına çıkmaz bir barikat örerek Ümraniye'yi "Özgür Vatan" kılmışlardır.

Gençliğin devrimci mücadelesinde yer alan Birtan Altınbaş, 9 Ocak'ta Hacettepe Üniversitesi Baytepe Kampüsünün çıkışında gözaltına alındı. Ankara Emniyet Müdürlüğü Dal bölümünde işkenceyle katledildiğinde tarih yapraçları 16 Ocak 1991'i gösteriyordu.

Gerek içeride, gerekse de dışarıda özgürlük her daim bedeller üzerine kurulu bir değerdir! Ayşenur Şimşek 24 Ocak 1995'te Ankara'da kontrgerilla tarafından kasırlanarak ödedi bu bedeli! 13 Nisan'da Kırıkkale'de işkence yapılmış ve katledilmiş olarak bulundu.

Kenla yarılyordu tarih! Daha da yarıleceğinden başka...

28 Ocak 1998'de Adana'da yankılandı. Besat Ayyıldız, Bülent Dil ve Mehmet Topaloğlu'nun sesi. Ölüm mangaları tarafından bulundukları eve düzenlenen operasyonla katedildiler. Şehit düştüklerinde Besat Ayyıldız ve Bülent Dil Akdeniz Silahlı Propaganda Birliği savcısıydı. Mehmet Topaloğlu ise Kurtuluş Gözetesinin Adana Bürosunda salıncaya başlamıştı...

Her daim haykırdık: "Bizimde Dağlarımız Var Che" diye. Evet, bizimde dağlarımız var, dağlarımızda Halk Kurtuluş savaşlarımız... İsyanlarla dolu tarihimizin kalpatırısıdır dağlarımızdaki şahitlerimizin sesi!...

Dağlarımızın her karısına buluşmaktır bayrağımızı kızıllestiren kanımız.

Metin Meriçli Altınay, Cömert Özen, Muharrem Ördemir, Ali Duran Eroğlu, Tefik Dürdenir, Mustafa Aktas ve İmren Ayhan, dağlarda özgürlük savaşçılarıydılar, Karadeniz Recai Dinsel Kır Silahlı Propaganda Birliği komutan ve savaşçılarından 7 kişilik bir grup olarak, Sivasın Hafik ilçesinin Yukarısarıca köyüne kınlarında oligarsinin askerî güsteri tarafından kusatıldılar. Ve kahramanca satararak şehit düştüler.

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelemizin kahraman şehitlerini feda ruhuyla zafere yürüyen özgür tutucular olarak selamlıyoruz.

NESLİMİ ARMAĞANIMDIR

Neslim

Hükümü giydirdiler bana

Ve astılar,

yaralı bir sınar ağacına.

Neslim;

Alın benden geriye kalanları,

Alın kamburumu,

nasırlı ellerimi.

Ve vurun başına hükümü giydirenlerin

-ki-

Neslinizin sizden alacağı bir şey olsun.

Geriyeye kalan

kanlı bir ceset olrada.

Yoğurun neslin

acımı acınızla

yoğurun kanımı kanınızla.

Ve yol dikenlidir,

unutmayın

ve yılmayın,

sonunda ölüm olrada.

Neslim;

Şimdi ben

serezimle ölmenin doruğundayım.

Neslin;

unutmadan geçmiş

unutmayın sözlerimi.

Ve bekliyorum, seyrederken

gökyüzünün

kanlı safağını.

Bekliyorum sizi...

İkhanen ALTUN

SOSYALİZME ADANMIŞ YASAMLARDAN BİRİSİ DE
TEVFIK DURDEMİR'DİR.

Sınıflar mücadelesinde hersey asil olarak partiye ve devrime kendini tam olarak sunup sunmamakta dūqūmlenir. Devrim mücadelesinin būyūk zorluklarla ve fedakarlıklarla yūrūdūqūnū politikaya az çok ilpi duyan herkes bilir. Ama kendini her seyiyle devrimci mūcadeleye adayın devrimciler için bu zorluklar ūstesinden pelinmeyecek seyler depildir. Hatta bu tūr seyler zorluk olarak da alqılanmaz.

Son yıllarda bedelleri aqır olan zorlu sūreçten peçiyoruz. Būylesi sūreçlerde karımsarıqıpa kapılmamak için sık sık periye dōnūp tarihimize ve şehitlerimize bakmamız faydalıdır. Baktiğimiz zaman, tūm sūreçleri būyūk bedeller ūdeyerek ve zorluklarla peçirdiğimiz peşepini pōrūrūz. Siyasi arenaya sık tıqımızdan buyana pelisimimiz aynı peşeevede olmuştur. Kuşkusuz bazı dōnemler zorluklar ve bedeller daha da aqırlazır. Būylesi dōnemlerde omuzlarımızıza daha fazla yūk biner. Karımsarıqıpa kapılmadan her yūkūn altına pırersek, bu dōnemleri daha az zayıyla atlattır ve sosyalizm için mūcadeleyi qūslendirmiş olarak yolumuza devam ederiz.

Bupūn dost, dūşman dūnyada herkesin pıpta ile baktiği bir hareketiz. Sadece 00'nu 6 yıldır

sürdürüyor oluğumuz, düşmanımıza bile parmak
ısırtmaya fazlasıyla yetmiştir. Biz cephelilerin bu
pücû nerden aldığımızı ve kaynağını bilmese de,
düşman saflarında zaman zaman püslü olduğumuzu
itiraf edenlerde çıkmaktadır. Oysa biz pücümüzün
kaynağını hiç saklamadık. Kısaca şehitlerimizden, tari-
himizden ve haklılığımızdan alıyoruz pücümüzü.

Her zaman şehitlerimizin bize püs verdiğini
ve onlardan öğrendiğimizi söyleriz. Gerçekten de bize
onlar çok şey öğretmişlerdir ve öğretmeye devam ediyor-
lar. Bunlardan birisi de 30 Ocak 1996 yılında Sivas'ın
Hafik ilçesinin Yukarı Asarcık köyü yakınlarında 6
yoldaşı ile birlikte düşman kusatması altında çatışarak
shhit düşen Tüvfik Durdemir'dir. Kuşkusuz orada şehit
düşen tüm yoldaşlarımızdan öğreneceğimiz çok şey var-
dır. Ama bu yazımızda kısa bir şekilde Tüvfik Dur-
demir yoldaşımızı anlatacağız.

Girişte kişinin partiye, devrime kendini
sunup sunmamasından söz ederek başlamıştık
yazıya. Kuşkusuz devrim mücadelesine katılan
herkes kendisini belli oranlarda sunar. Ama tam
olarak sunmak kolay değildir. Bunun önünde
bir yığın korkular, kaygılar, alışkanlıklar vb. so-
runlar vardır. Butün sorunlar devrim için müca-
dele etmek isteyen her devrimcinin karşısına
çıkıyor ve kişiler bu sorunları aşarak devrimci

lesir ve kendisini tam olarak sunacak hale gelir.

Teufik, bu sorunu en az yaşayan, belkide yaşamamış düzeyde olan bir yoldasımızdı. O, kendisini devrimci tam olarak sunmuştu. Bu düzen içinde ezilmiş olmasından ve ezilme kaypısı taşıdığından değildi. Tam tersine, ailesinin ekonomik durumunun iyi olmasından kaynaklı bu düzende rahat yaşayabilecek olanuklara sahipti. Bu konularda sıkıntı yaşamadığı gibi, pelecek yaşamında onu sıkıntılı bir yaşam değil, rahat olanaklara sahip bir yaşam vardı önünde. Ama Teufik, kişisel ayrıcalıklı bir yaşamı değil, halkın bir bütün olarak daha iyi ve daha mutlu yaşamasını istiyordu.

Kişisel olarak kendisi ezilmesede halkımızın ezildiğini, sömürüldüğünü, horlandığını pörüyordu. Üniversiteye girdiği yıllarda sosyalist fikirlerle tanıştı ve halkın kurtuluşunun sosyalist bir sistemde mümkün olacağını pördü. Gördükten sonra her şeyi ile devrimci mücadeleye katıldı. Ki bu süreç 1986 yıllarında devrimci mücadelenin çok peri olduğu, 12 Eylül faşist cuntasının etkisiyle halkın sindirildiği, korkunun, yıldırtılmanın epemen olduğu bir süreçti. O, bütün şeylerden etkilenmeyip kendi deyimiyle "radikal" bir şekilde Uludağ Üniversitesi

sinde DEV-GENÇ saflarında mücadele ediyordu. Bu dönemlerde solla ortak eylem püdüme peleliği zaman Onların eylemden kaçmak için, ya da eylemi pasifize ederek yapma doğrultusundaki konuşmaları karşısında "Küba'da 12 kişi başlamış devrim için savaşımaya. Siz burada bir yığın insansınız, korkunuzdan birşey yapamıyorsunuz" diyerek başlardım konuşmaya diyordu. Sonrası sol yapılarla bu tarz yüklenmenin yanlış olduğunu pördüünü söylüyordu. Bu tarz Tevfik'in sosyalizm konusundaki kararlılığının da bir pöstergesidir.

1991 yılında SDB'lerde sosyalizm için silah elde savaşımaya başladı. Komutan Yardımcısı olarak Eskişehir ve İzmir'de pörev yaptı. Tevfik'in önde gelen özelliklerinden birisi düşmana karşı kını ve savaşıma arzi idi. SDB'lerde yataktan kalkamayacak durumda hastalandığı dönemler oldu. Bu dönemlerde komutan eylemlere pötürmek istemediği durumda ısrarla katılmak isteyip, katılıyordu. Onun iyileşmesi dışında birşey beklenmemesine rağmen, onu hastalığın verdiği acılardan, acılarından çok düşmanın peşinde koşmamak yıpratıyordu. Bu konudaki yaşadığı psikolojik sıkıntı yoldaşlarını kısıpılandırarak düzeyde idi.

Tevfik denilince, onun öğrenme ve öğretme konusundaki çabalarına değinmeden geçemeyiz. Özellikle hapishanede eğitim verme noktasında sürekli sorumluluklar aldı. Sürekli olarak kitlemize sosyalizmi öğretmeye ve onları pelistirmeye çalışırdı. Aynı zamanda sürekli olarak kendisinin de pelistirmeye çalışırdı. Örneğin öncesi hızlı okuma üzerine çalışmış ve bunu pelistirmişti. Normal okuyandan birkaç kat fazla okurdu ama yeterli pömez daha çok şey öğrenmek için, daha fazla hızlandırmaya çalışırdı.

1992 yılında İzmir'de tutsak düşen Tevfik Durdemir, 1995 yılı 17 Temmuz'unda 3 yoldaşı ile birlikte öz pürlük eylemiyle tutsaklık yaşamına son verdi; silahını tekrar kuzanıp Anadolu dağlarına çıktı. Kırsal alanda der zorluklara karşı olmamadan halkın kurtuluşu için savaşıyordu. Sosyalizmi öğrendiği andan yaşamının sonuna kadar bu uğurda savaşıp şehit düştü. Sivas kırsalında şehit düşen 7 yoldaşımızın anıtları önünde saygıyla eğiliyoruz. İdeallerini zaferle taşıyacağız.

AMERİKAN İMPARATORLUĞU'NA BİR DARBEDE BOLİVYA HALKI UURDU

Bolivya'da 18 Aralık 2005 tarihinde yapılan genel seçimlerde kendisini "ABD'nin kabusu" olarak niteleyen, ABD karşıtı Evo Morales'in Bolivya halkı ezici bir çoğunlukla Devlet Başkanı seçti. Latin Amerika'nın bu küçük ve yoksul ülkesinde ezilen yoksul halktan yana "Sosyalizme Doğru Hareket Partisi"nin iktidara gelmesi ve onun lideri Evo Morales'in Devlet Başkanı seçilmesi Bolivya halkı tarafından sevinçle karşılanırken, ABD'de ise, korku ve kaygı ile karşılandı.

Yaklaşık 9 milyon nüfusa sahip olan Latin Amerika'nın bu küçük ülkesinde Sosyalizme Doğru Hareket Partisi'nin (MAS) yüzde ellinin üzerinde oy alarak iktidara gelmesi dünyanın her tarafında yankılanan bir olay oldu. Belki de devrimci önder Ernesto Che Guevara'nın katledilmesinden bu yana dünya halkları Bolivya adını Morales'in seçilmesiyle bu boyutta ikinci kez duyuyordur. Che'nin şehit düşmesiyle kıyaslanamaz kuşkusuz ama MAS'ın seçimleri alması ve Morales'in Devlet Başkanı olması birçok açıdan önemli.

En başta ABD karşıtı, anti-emperyalist bir partinin iktidara gelmesi yönüyle önemli. MAS

lideri Morales, seçimden hemen sonra yaptığı açıklamalarda bu yönü dikkat çekiyordu. İlk açıklamalarından birisinde şöyle diyor: "... Hep Fidel Castro'nun emperyalizmle mücadelesini desteklemeyi hayal etmiştım. Bu fırsat elime geçti. Küba'ya Latin Amerika ve diğer ülkelere egemenlik ve ulusal güvenliğini korumak için ülke yönetiminin ne demek olduğunu gösterdiği için teşekkür ederim." Elbette söylenmiş olan bu ve benzeri sözlerin ne kadar yazuma geçip geçmeyeceği belirleyici olacak. Ama Morales'in hutur sözleri Bolıvya seçimlerini dünya gündemine taşıyan temel nedenlerden birisi ve basta geleni oldu. Yoksa Bolıvya pibi küçük ve yoksul bir ülkede yapılan seçimler ne dünya egemenlerinin, ne de dünya halklarının ilgisini çekmezdi.

Bolıvya seçimi basta ABD olmak üzere emperyalistlerin ilgisini çekti. Çünkü 1990'lerden buyana diğer emperyalistlerin desteğiyle Amerikan İmparatorluğu dünya halklarını her şeyiyle teslim almaya çalışıyor. Son yıllarda İmparatorluğunu pekiştirmek ve dünyayı tahakkümü altına almak için dünya halklarına karşı saldırılarını daha pervasız bir şekilde sürdürmeye başladı. Bunun için, kendisine tam olarak boyun eğmeyen Afganistan, Irak gibi ülkeleri büyük askeri saldırılarla işgal etti. Saldıracağı ve işgal edece-

pi ÷lkelerin listelerini arka arkaya yayınlamaya ba-
ladı. "Ya benden yanasınız. Ya bana karşısınız" dayat-
masıyla kayıtsız şartsız teslimiyeti dayatıyor. Diğer taraf-
tan ispat ettiği ÷lkelerde on binlerce, yüzbinlerce insanı
katlederek, bu ÷lkeleri yakıp, yıkarak hem o ÷lke halk-
larını teslim olmaya zorluyor, hemde teslim alamadığı
÷lkelere sonlarının daha beter olacağını ağıktan söylü-
yor. Amerikan İmparatorluğu dünya halkları-
na bunca saldırı yaparken ve kanlarını döker-
ken, halkların teslimiyeti değil, emperyalizme
karşı mücadele edeceklerini söyleyenleri iktida-
ra taşıması ilçilerini çektiği gibi, kabuslarında
büyütüyor.

Bolivya'da Morales'in iktidara gelme-
sinden emperyalizmin rahatsız olması ve kork-
ması anlusılır ve yadırganacak birsey değildir.
Ama aynı rahatsızlığı ve korkuyu emperyalizmin
işbirlikçilerinin efendilerinden daha yoğun
duymaları ve yaşamalarını yadırganamak pek müm-
kün olmuyor. Bolivya seçimleri işbirlikçilerin de-
ilpisini çekti. Hem de azımsanmıyacak oranda. Bu ilpi
işbirlikçilikten kurtulmak gibi bir düşünceye kay-
naklı olsa doğal denilirdi. Ama bundan kaynaklı
değil, efendilerinin zarar pöreceği düşüncesinden
kaynaklı olduğu için, adağılık ve iğrenç bir ruh hali-
nin yansımından başka birsey olmuyor.

ABD'nin Morales liderliğinde MAS'ın iktidara gelmemesi için yaptığı çalışmalar ve karalamaya çalışması mesru olmasada anlaşılır. Ama satılmış usakların saldırılarını anlamak doğrusu biraz püs oluyor. Emperyalizmin yörüngesinde hareket eden dünyanın değişik ülkelerindeki usakların tavırlarının nasıl olduğunu izleme olanağımız olmadı. Biz sadece Türkiye'deki usakların tavırlarını izlemiş olsak da, her şeyleriyle emperyalizme satılmış olan usakların dünyanın hemen her yerinde benzeri tavırlar pösterdiğinden eminiz. Çünkü ruhlarına kadar her şeyini satan bu zavallıların başka türlü hareket edemeyeceğini iyi biliriz.

İşbirlikçilerin ülkemizdeki yaşadığı ruh halinden değişik örnekler verebiliriz ama yazıyı uzatmamak için değişik örnekler sıralamıyacağız. Aktaracağımız tek örnek konunun anlaşılması için yeterli olacaktır. Türkiye'de en büyük basın yayın tekellerinden birisinin (Ciner grubu) çıkardığı magazin öfirlıklı bir puzete olan Takvim Gazetesi 20 Aralık pünü 'Boliuya'daki seçim sonuçlarına penis yer ayırdığı pibi; olayı "Suş Makinesi Başkan" manşetiyle veriyordu. Manşet böyle olduğu pibi buna uypun alt başlıklarda arka arkaya sıralanmış; "Güney Amerika ülkelerinden Boliuya'nın yeni Devlet Başkanı

Morales'in dosyası bir hayli kabarık. Sol pörüslü politikacının, cinayet ve uyuşturucudan sabıkası var, "20 Kişiyi Öldürten Adam," "Amerika'ya Savaş Başlıyor." Bu şekilde alt başlıklar sıralandıği gibi, yazılar işbirlikçi medyanın kalemsözerleri tarafından mı, yoksa CIA tarafından mı yazıldığı adeta belirsiz. Ki CIA yetkilisinin birisi yazmış olsa belkide bu kadar temelsiz ve öfke dolu bir üslupla saldırmazdı. Usak ruhunu somut pörmeniz için şimdi adı geçen yazıdan birkaç alıntı yapalım: "...Morales'in peşmisi ise, hiç kimsenin istemiyecği olaylarla dolu." "Morales, pençliğinde bir kişiyi öldürmek suçundan cezaevinde yatmış. Daha sonra pirdiği birçok yasadışı iş nedeniyle, birçok defa demir parmaklıkların arkasına piren Morales, uyuşturucu konusunda da büyük paralar kazanmış. İddialara göre, Morales'in emri ile 20'ye yakın kişi peşmiste öldürüldü. Sol pörüslü yeni devlet başkanı, ülkedeki kokain ticaretini de yasallaştıracağı konusuluyor." "Seçim kampanyalarında yaptığı konuşmalarda, kokain sayesinde ülkenin refaha ulaşacağını belirten Morales,..."

Bu kadar yalan, iftira alt alta sıralanınca insan ahlaksızlığın, çürümüşlüğünde bir sınırı olmalı

diye düşünüyor ister istemez. Çünkü satılmış iş-
birlikçilerde olsa, insanın (insan pörünümünde
yaratıklar demek daha doğru olur) bu kadar alçal-
ması, bu kadar acizleşmiş olması insan olarak biz-
leri, onlar adına utandırıyor.

Yazdıkları yalanları aşîfa çıkarmak için bir-
çok şey söylenebilir. Ama üzerinde çok durmaya-
cağız. Aslında üzerinde durulacak iddialarda yok. Yalan-
lar, iftiralar o kadar acemice sıralanmışki, aynı prubun
farklı parçalarına bakılsa dahi bu yalanlar açık şekilde
pörülür. Ki, onlarda Morales'e saldırmış olmalarına râf-
men. Dikkatli okunduğu zaman yazdığı bazı yalanların
üstünü örtme zahmetine pirmediği de pörünüyor. Örne-
ğin, büyük harflerle "20 KİŞİYİ ÖLDÜRTEBEN ADAM" alt
başlığı atmış. Yarı içinde, "İddialara göre, Morales'in
emri ile 20'ye yakın kişi peşmiste öldürüldü." deniliyor.
Böyle bir iddianın varlığını yokluğunu bir yana bırakalım,
Öldüğünü varsayalım. Bir iddia üzerine o tür kesin bir
başlık atmak namuslu, ahlaklı bir insanın yapabileceği
bir davranış olamaz. Ki, böyle bir iddia olsa ABO se-
çim kampanyasında sürekli bunu kullanırdı.

Takvim'e göre Morales, "...seçim kampanyaların-
da yaptığı konuşmalarda, kokain sayesinde ülkenin re-
faha ulaşacağını belirtmiş." Oysa peşek seçim öncesi
konuşmalarında, peşek seçime sonraki açıklamala-

larında Morales' butür bir söz kullanmamıştır. Tam tersine kokaine karşı olduğunu, buna karşı mücadeleyi destekleyeceğini açıklamıştır. Ama çamur at izi kalsın misali ABD karşıtı, solcu bir kişi devlet başkanı seçildiği için, mesnetsiz yalanlar atma alışikliğini gösteriyorlar. Hemde en ifrencinden.

Bolivya'da seçimi MAS'ın kazanması ABD ve işbirlikçilerini iki yönden rahatsız ediyor asıl olarak. Bunlardan birisi ekonomik yön. Bolivya halkı, Latin Amerika'nın en yoksul halkı. Ülkede en borçlu ülkelerden birisi. Oysa Bolivya'da çok zengin doğal kaynaklar var. Venezüella'dan sonra Latin Amerika'da ikinci büyük petrol rezervleri bu ülkede bulunuyor. Doğalgaz kaynakları açısından da çok zengin. Ama bu doğal zenginlikleri emperyalist tekeller işlettiği için, ülke ve halk yoksulluk içinde kıvrıyor. Tarım ürünü olan Kokaynı ABD yasakladığı (sınırlı oranda ve denetiminde üretilmesini saflıyor) için, tarım da çökmüş vaziyette. Morales önderliğinde MAS'ın kendi doğal kaynaklarına el koyma ihtimali veya emperyalist tekellere el koyduğunuz ürünlerimizden Bolivya'ya birazını bırakın diyecek olması emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Morales'e saldırımları için fazlasıyla yetiyor.

Onları en fazla rahatsız eden ikinci yön ise, ABD dünya halklarını teslim almaya çalışırken "arka bahçesi" olarak tabir edilen, burnunun dibindeki bir ülke

halkının ABD karşıtı bir lideri iktidara getirecek
teslim olmayacağını tüm dünyaya ilan etmiş olması
oldu. Zaten Orada Küba ve Venezüella direniş bay-
rağını yükseklerde dalgalandırıyor. Morales'in bu
bayrağı Boliviya'dan onlarla birlikte dalgalandıra-
cağını ilan etmesi ABD emperyalizminin kabusunu bu
yütmeye ve korkulu düşleri daha fazla pörmesine faz-
lasıyla yetiyor.

ABD, bu kabustan ve korkulu düşlerden kurtulmak
için, Morales'i yok etmek için her yola başvuracaktır. İkti-
dardan düşürmek, ekonomiyi çöktürmek, darbe, suikast ile
katletme gibi aklı pelebilecek her yöntemi deneyecektir. Mo-
rales de kendisini bütün şeylerin beklediğini biliyordur
kuskusuz. Çünkü bütün yöntemleri ABD karşıtları için
daha önce çok sık kullandı.

Şimdi Morales'in önünde iki yol var. Ya Lula da
Silva gibi ABD ile uzlaşacak. Yani kendisini iktidara geti-
ren halkı satacak. Ya da Hugo Chavez gibi halkı ile
birlikte emperyalizme karşı ülkesinin ve halkının kurtu-
lusu için mücadele edecek.

İlk açıklamalarında emperyalizme karşı mücadele
edeceğini dile getirdi. Ona düşen pörev, halkının mutlu-
lupu için halkı ile birlikte adım adım sosyalizme
doğru yürümek olmalıdır. İktidara gelmesini bizde se-
vinçle karşıladık. Uzlaşmacı bir çizgi izleneyip, onurlu
bir şekilde sosyalizme doğru ilerlerse yoksul Boliviya halkı
gibi bizlerde daha çok seviniriz. Ve olanaklar ölçüsünde
her türlü desteği veririz. Boliviya halkının anti-emperyalist
tavrını selamlıyoruz.

Kış geldi yine!...

Kartaneleri düşür arda arda... Kış zamandır böyle yaşıyor. Yüreğim suluyor. İçim daralıyor. Oysaki çocukluğumun en güzel oyunlarından. Yaşın kar taneleri kovalamak işlerinden sestipim birini ağzımda yakalamaya çalışmak... Fakat artık, pesinden kaçıp oyunlar oynadığım, içinde yüvartandığım, kaydığım zamanlarda ki gibi morum, gelici ile güzel gelmiyor bana. Her yanı saran beyaz sızrediyorum. Yüreğine ateşler düşüyor. Daralıyorum. Elim ayağım dokunuyor birbirine. Ak kadar morum, güzel görünüyör oysaki. Fakat bir o kadar da korkunç geliyor bana.

İşte kar gene yaşıyor. Bene kış da-yandı kapımıza. Karda gene düşse kalca yu-vartanan, kayan, kartosu oynayan çocuklar var... Lüks kayak merkezlerinde pünününün edenlerin pörüntüleri kaplıyor servisleri. Kar yaşıyor bildiğince. Fakat artık herkes için ayıllı yapıyor. Kimisi için kayak merkezlerinde tatil yapma, setasını sürmesine rağmen Kimisinin başında yaktığı ateştir. Ağır işler altında, erken yaşta bükülen belinin

karattında efilen afaç dalları pibidokhada bükülmesi, amuzlarının dehadada çökmesine yaşıyor.

Kış geldi işte. kar serpiştiriyor tüm hızıyla. Birileri bunun setasını sürüyor. Diğerleri ise setasını çekiyor. setaletine setalet ekleniyor. Bününü pün ediyor birileri. Diğerinin yolları kapanır, elektrikleri kesilir, hayatını durduruyor. yaşıyor işte! Bildiğince. Fakat mutlu naval senterinin uç elması değil attık. Dizenin hayatın kıyısına ittiği, sokaklarda yaşayınların, köprü altlarında koyun koyuna yatan; "Keke hiç kış gelmezse" dizen halleriyle sokak çocuklarının donmalarına yaşamakta... Yüreğim daralıyor. Hayatın bile adaleti yok diğersin geliyor. Bönönce, birilerinin hayatının zehir obakunu. Diğerlerinin ise seda sürdüğünü. Haykırasını geliyor. Bu kadarda olmaz ki!... Birinin elektriği kesilir, yolları kapanır, pece karda semtlerinin sokaklarında çamur peçit vermesin. Diğerleri lüks villalarda gününü pün etsin. Fakat biliyorum, o adalet sizlik; tabiat anada değil. onun beyaz örtüyü başına çekip cemoeleri bekleme-

Mesinde değil. O adaletsizlik, lüks villalarda
pönünü pön edenlerin sömürsünde. Asfaltlı
yollarına döktüğümüz alın terimize rağmen,
peşit vermez çamurlu sokaklara mahkum
edilişimizde. O adaletsizlik, hayati önem-
liğimiz emeğimize rağmen; ulaşılmaz de-
başlarının köylerinde hayatımızın durma-
sında, peşit vermez çamur deryası yollar
mahkum edilişimizde, elektriksiz bırakıl-
mamızda, bir tokma eluneğe muhtaç
edilmemizde.

Kış geldi yine. yine sitemize yeni
çilek eklendi. yine, sokaklarda yaşamaya
mahkum edildiğimiz yetmişimiz gibi, birde
kara kışta ölmemize, peşekonda evleri-
mizde yarasını daha da derinleştirerek hak getir-
mekte... Fakat artık beyaz obduju kışın
moum pönünmüyor bara. Birinin yarasını
zehir ederken, diğerinin sefa sürmesine
yorguyor. Yine karaktayız. yine içim da-
rallıyor... Hele, o elin altında, Abdi isekide,
sesimizi duyurmayı çalışanlarımız gelince
aldırma... yörümün yanıyor. kavrukluyorum.
masum gelmiyor artık kara kış... sokaklar
nın künsesizlerinden, yolları kapalı, kar-

eulerindeki Çilekes, Ankara halkımızı düşünüyorum. Karaltında beldeyen büyüyen tanesinin onun sularıya, bay vermesinin türküsünü düşünüyorum. Karakışta ayıya sokaklarda yaşamaya mahkum edilmişlerin, kundu eulerinden izlenen lüks sitelerin işil işil yanan isiklarına duyulan nefreti ve yokluk halinin boğurunda büyüyen özgünlük düşlerinin, umudun; Kara kışa uğru duran, narın, dokunarak kırılacak, incinecek kardelen gibi kırılabip baharı müdelemesi gibi milyonların uğru duruşunu düşünüyorum... için ürüyor.

Karakışta yine... Fakat biliyorum, döüşenler de var bu havalarda. Boşlarda ve sokaklarda, Abdi ispetki parkında ve hücrelerde döüşenler de var. Adabık var...

KAR GELİYOR

Tek kutupta
Zit kutupların üzerine
Yükseklerden alçaklara doğru
Serpe serpe geliyor
Zenginlerin sofralarında bal
Fakirin bağına zarar vererek
İnce ince geliyor kar
Erciyet, palandöken
Zenginleri eğriyor
Fakirin damından ise
Sular akıyor
Yalın ayak başı çısk
Çaşıkların oısı
Kar sularında kaynatılıyor
Pisferde burjuvalar
Özel arabalarıyla
Zeytinin fiyatı kas
Çehüs biletinin fiyatı kas
Hişmi hiş ilgilendirmiyor
Çubüs durakların da
Fiklim tiklim erta diğrek
Tane tane yağın karı sayıyor

İki kanatlı kuş olsular da
Kar kütüklerini uşarak geçirdiler di
Ama niçedeceee.
Uzaklarda bir köy var
Saten his gidilmemiştir
Birde kar yağınca umutlanır
Fatma Hadice Kibriye
Ebesiz hemsiresiz İktorsuz
Kardan evlerde yaparlar dağumlarını
Bir canı kıyılır
Çiğliklerde bağular
Kanatlarına bu kollar çeken keklik
Zenginlerin kahkaları duyulur
Somine önlerinde
Teksulun göz yaşları akar
Yalsuz curesiz
Baynu bükük köy evlerinde
Devlet yckma ?
Var masullah
Askarı tankı topu tüfeği
Lakin
Halkını hise sayar
Dinleyici bulmuşsa.

Politikası çok memlekette
Durmadañ nutuk etar
Atar atar, atar, atar
Yeksul karlara batar batar batar,
Bir garip ölmüştür artık
Doğda belde
Şehri artı çöbeğinde seğıktan
Derler karla ne lakası var
Arsız hayasız politikası hirsiz

Ve artık

gelmiştir kar

Çaresizdir keylerde verazlarda
yeksullar

Çaşuklar sevinçlidir

Kardan adam yapar

Bir metre havuş burunlu

Teğsüne birde yazı yazarlar

" Bu bir

panukya politikacıdır

Zenginlerin furcasıdır

Yojması halka zararlıdır "

Çaşuklar hep birlikte

tepmeleriyle

Havaş buruntu kardan aıdını
yıkurlar

Bu bir yeksul halk çasuklarının
Yıkım pravasıdır

Kar yağır Rüzgar çıkar
elbette biryün de fırtına kepar

Kar geliyor

kar. kar kar.

Uyanalım yeksular

GÖKKUŞAĞININ ALTINDAN GEÇMEK...

Henüz küçük bir çocukken gökkuşağı beni ve çevremdeki çocukları etkileyen bir güzelliğe ve bilinmezliğe sahipti. Bugün o güzellik hala etkiler beni. Lakin gökkuşağının bilinmezliğini aşmış bir durumdayım.

Çocukluğumun, ki genel olarak çoğumuzun çocukluğunun sevinç kaynaklarından biriydi gökkuşağı. Gökkuşağı bir görülmeye görse mü, ortalığı tarifi imkansız bir sevinç kaplardı. Ki bu sevinç sadece çocuklarda da değil, tüm halkta eşiğe çıkardı.

Çocukluğumda gökkuşağına dair anımsadığım inans, inans anlatımı saktı. Gökkuşağının iki ucunda da bir sürü altın vb. hazine olduğundan tutulmakta, bu hazineleri koruyan cinlere kadar pek çok inans, inans anlatımı ve söylenceler dolanırdı kulaktan kulağa. Ki bu aynı zamanda halkın söylence renginliğinin de bir ifadesini oluşturuyordu.

Gökkuşağı düşmekte olan yağmur damlacıklarından oluşur. Bu yağmur damlacıklarına güneş ışınlarının kırılarak yansımaları sonucu gökyüzünde oluşan ve gözle sadece yedi rengi görülen renkli görüntüye gökkuşağı denir. Günümüzde yapılan incelemeler sonucunda gökkuşağının yedi değil, pek çok renginin olduğu anlaşılmıştır. Halk arasında sıkça vurgu yapılan yedi renk sadece gözle görülenidir.

Gökkuşağının pek çok es anlamlı sözcükleri vardır. Ebe kuşağı, yağmur kuşağı, hacıların kuşağı, ebe kuşağı, alkım, elege kuşağıma vb. gibi.

Halk arasında geçmişten günümüze dek Gök-
kurşağının etkileyici ve bir o kadar da gizemli bir
yanı olmuştur. Bu yan çoğu zaman halkların gökku-
şağına dair inançlarında ve inanç anlatımlarında a-
sıya çıkmıştır.

Gökkurşağına dair pek çok inanç ve söylence
vardır. Bereketi, yaşamın kaynağını simgeleyen
yağmurların ardından çıkan gökkurşağı görüldüğü
anda, "bir sevinç, bir şalkantı başlar yağla-
larda. Hava asacak, ortalık gün güneş olacak
derler, öyle inanırlar. Yağmurlu bir günün ardın-
dan ebemkurşağı görününce bir uğur var bu işte,
denir..."(1)

Halk arasında yaygın bir inanç vardır gökku-
şağı üstüne. Onun altından geseenin dileklerinin
kabul edileceği söylenir.

Bu rivayetler yüzyıllardan günümüze dek halk-
lar arasında yayılıp, söylence olarak varlığını ko-
rumuştur. Günümüz dünyasında bu b. rivayetler
erkiye oranla arada da, halk arasında hala
konuulmakta, inanılmaktadır.

"Eski Anadolu-Grek mitolojisinde yüce gök
tanrısı Zeus'un ulasıdır ebemkurşağı, iris derler
adına. Isık gibi, yel gibi hızlıdır. Bir soluk alıp
verinceye kadar evrenin bir ucundan öteki ucu-
na gidiverir. Yeryüzüne, evrene kimsecikler
duymadan, görmeden bütün bildirileri yayar.
Üstelik yedi renklidir. Bu yedi rengin yedi u-
ğuru vardır, denir. Bu yedi uğur yedi sayının
kutsallığından dolaydır.

"Gökkurşağı ile ilgili başka bir inanç daha
vardır. Islak havada oluşan ebemkurşağının bir

ucu bir oyluma, bir ucu başka bir oylumda olur.
Yüksek yaylalardan bakılınca kuşağın bir ucunun
ırmak, ya da denize, öteki ucunun göğün arkasın-
da yüce bir dağın ötesinde olduğu görülür. Bu du-
rumu görenler gök ırmaktan su sekiyor, denizden
su alıyor, ilerde gene yağmur yağacak, derler." (2)

Günümüzde Anadolu'da yaygın olan bu inancın
kaynağı ilkel komünal toplumlara kadar uzanıyor
diyebiliriz. Geçmişten günümüze dek, geçen bunca za-
man dilimine karşılık bu inancın özünde bir değişim
ve baskılaşma olmadığı gibi, yeni inançlarda eklenmemi-
ştir. Söylence olarak günümüze dek ulurmuştur!..

Gökkuşağı, tüm diğer mitler gibi insanların anlam-
landırdığı bir doğa olayıdır. Görünümünün güzelliği, in-
sanların bu doğa olayını, tarihler boyunca uğur ve
umut olarak algılamasını yaratmıştır.

Bilindiği gibi, ilkel toplumlarda insanlar hayatta
kalmaları için doğayı, görününde tutmak zorundaydılar.
Bu nedende doğa isersindeki gözlemlerini, kendisini
sevreyen ve yaşamının kaynağı olan doğayı anla-
mak, açıklayabilmek için zorunlu olarak denemele-
re sürüklüyordu. Lakin onun gücü, onun deneyimi gi-
bi doğa hakkındaki bilgileride yetersizdi. ilkel
insanlar doğanın kendi yaşamı üzerindeki büyük et-
kilerini anlayamıyorlardı. Anlayamadıkları gibi
doğa karşısındaki güçsüzlüklerinin de farkındaydı-
lar!.. Bu da zamanla onları gersetsiz, imge-
sel güçlerin doğa olaylarını yönettiğini düşün-
meye yöneltiyordu. Bu şekilde ortaya çıkan
dinsel ve mitsel fikirler bu güçsüzlük duygusundan
ileri geliyordu.

İnsanoğlunun ilerlemesinin önünde bir engel

teskil eden bu fikirler, günümüzde de varlığını sürdürmektedir.

İlkel komünal toplumlarda doğa karşısında kendisini güçsüz hissedenden insanlığı, doğaya varılmayan imgesel bir gözle bakın ıtır deniştir. Günümüzde doğa karşısında kendisini korumacıta zorluşturmayan insanlığı, bu seferde doğa yerine sisten karşısında kendisini güçsüz hissetmeye başlan ıtır. En temel hak ve özgürlükleri sistenin bostu, zulmü, katliamı ve tün zorbalıklarına soymu ıtır. Lakin yinede hak ve özgürlük taleplerinden asla vazgeçmemişlerdir. Bu diğer mitlerde olduğu gibi, Gökkuşayı mitinde de ortaya çıkmaktadır.

Geçmişten günümüze dek halkların isteklerini, dileklerini, özenlerini gerçekleştirebilmek için umut olarak gördüğü gökkuşayının iki rengi; kırmızı ve sarı, dileklerimiz, özenlerimizin, haklı ve meşru olan hak ve özgürlüklerimizin gerçekleşmesi için onur bandı olup, hürriyet atesi gibi 120 kez parladı, alınlarımızda, daha da parlayacağından başka. Karanfillerimizden oluşan Gökkuşayının altındaki kavga meydanında sonuna, sonsuza, sonuncumuza kadar sitemizle dövüşmeliyiz; ki zaferin gamzesinden öpelin, iste asil olarak bu şekilde gökkuşayının altından geçmişi oluruz!...

1) ANADOLU İNANÇLARI

Anadolu Üstemesi 1

İsmet. Zeki. EYÜBOĞLU sayı 132

2) Aşe - 133

Tipi hiçbir sıvri köşe, nisbit keskin hat bırakmamıştı dışarıda. Her şey bembeyaz bir dağın altına isinmişti. Projektörün mavimsi püskül ışığında kur tanelerinin rüzgârla dansı renkli bir sol gibi sürüp gidiyordu. Sanlı her biri bir yıldızdı. Sahne ışıkları altında kendilerini kaybetmiş usta dansçıların uyu-muyla birbirleri etrafında hızla ve soluksuz dönüyor, oraya buraya savrula savrula dönüyor ve nezaketle birbiri üzerine konarak yükseliyorlardı. Alkış bekler gibiydiler.

Kur demir parmaklıkları örlemiş ve hücrenin içini dışarıdan bakacak gözlerle yasaklanmıştı. Murat pencereyi ayni parmaklıkları abanmış kurtları kendine seyirlik bir ekran oluşturacak kadarıyla temizledi. Kur yıldızları ve rüzgâr hemen içeri ~~duşun~~ üzerine atıldılar, dışarıdaki oyunun dışında kalmışlardı. Murat pencereyi kapattı. Işıkları söndürdü, hücre karacılığı gömülürken sahne daha da aydınlanmıştı artık.

Üst kattaydı. Gözleri tipinin ettiği türlü türlü oyunlarda, akli ve ruhu yangınlardaydı. Geri sayım yapan saatli bombanın sarıyeterini dinter gibi dinliyordu kendi yürek atışlarını.

Eykene az bir zaman kalmıştı. Sayısız duşunu kur yıldızlarına pay ediyordu birer birer. Yüreği kabına sığmaz bir haldeydi. Gözleri ışıklı bir sevinç içinde tipinin ötelerini araştırıyor, heyecan güderek tüm bedenini sarıyordu. Dinginliği yanadığın dımpırtığıydı.

Tam bu sırada büyük, siyah ve bismisiz bir gölge hemen gözü önünde aniden ve büyük bir hızla aşağı düştü. Murat söyle bir irkilirdi; "Neydi bu yahu" dedi içinden. Birkaç sessiz sarıyerim ardından soru yanıtını buldu.

İri, siyah bir kus düşmüştü havalandırmaya. Yarıdanmış olabileceğini düşündü. Jai da ışık, sağak gibi bir nederekte yuvasına dek uçamamış çaresizlikle tekerlenmişti gökten aşağı. Kusun kurdaki hali tam bir karabandı. Giripiyor, kanatlarının yardımıyla attığı her adımda yeriden batıyor bir türlü kardan kurtulup havalanamıyordu. Yardım edecek kimse olmadığını sanır gibi

gılgıksızdı sarpınısı. Murat hemen aşağı inip butona bastı.

Kilit sesi, betonda takirdayan iskarpanlar. Margal görüntüyle açıldı. Önce ağır bir parfüm kokusu vurdu içeri, ardından gardiyanın bezgin sesi duyuldu;

"Ne var bu saatte? Orucu bırakmaya mı karar verdin?"

Murat'ın söylemeye hazırladığı cümle boğazına dizi-
lip kaldı. Bir an ne diyeceğini bilemedi. Havalardırmağın
düşen kusur kardan kurtulması için kepinin açılmasını
isteyecekti ve gardiyan tutmuş ne denmişti...

Neredeyse 200 gündür her an orucu bırakması talim
edilmisti kendisine. Tam ailesi seferber olmuş hatta sen
bir ümitle hasta nenesini tutup karsısına getirmişlerdi.
Biliyorlardı çok sevdiğini. Nenesi ağır ıztırdı. Ziyarette
ahizeden sesini duyurmak için bağırca bağırca konuşmuş-
tu Murat:

"Nenen sen büyüksün, bilirsin; er adam sözünde
dönerse erliği orada kalır... Hakkını helal et ki acı
ayrılmayalım. He nenen..."

Nenesi hem hakkını helal etmiş hem de torununa
arka çıkıp hak vererek herkesi detirtmişti. Ama "bırak"
talimleri hiç bitmedi. Hem düşman hem en canı kani
bildiklerinden... ve her defasında Murat'dan kursun
gibi döndürüp gırlayan yanıtlar alıp getirdiler köşelerine.

Oysa şimdi bir an tutukluk yapmıştı yanıt haznesindeki
kurşun. Barutu nemli olduğundan değil, böyle bir soru
ile şu saatte karsılaşmayı hiç düşünmemiş olduğundan
di eşkınlığı... Bırakmaya karar verdiğini düşündür te-
cek, bir gardiyana bu soruyu sorma düreti verabilecekle
hangi davranışta bulunmuş olabileceğini algılayanmıştı
ilk anda. Şimdi de hemen toparlardı ve ağır parfüm
kokusuyla matül siyah gözlü gardiyana baktığı sertlikte
kapıya tokadı yapıstırdı.

"Sen kimsin be!" dedi sertçe... "Haddimi bil,
densizliğin tüzümü yok. Tokat kendine gelmiş gibi
geriye sıradı gardiyan.

"N'oluyorsun be, ne var böyleyse bu saatte?"

"Ne varsa var... Sen git başgardıyanı çağır
gelsin, 'bana söylemedi' dersin..."

Gardıyan suratını etkisizmiş uatlatıyordu ki
Murat'ın kafasına denk etti. Tamam bu serü bir den-
sizliktir ama sabahın 4'ünde bir dincisiği butera basıp
niye gardıyana çağırıldı ki...? Şu an kulagi kiriste
bekleyen yoldaşları en azından "Neden" diye sora-
caklardı, elbette...

Onlara tipiden önce ilk kar taneleri henüz savur-
maya başladığında "saat 6'da" diye garmıştı...

"Artık vaktidir" diyordu notunda, "Paratesi sa-
bah attıda gayrı ben giderim - Bugün 'hastane vak-
tin geliyor serin' gibi laflar ettiler yine. Müdahaleye
gürme çocuk işi, indirilmesine izin veremeyeceğim.
Feda misiyatısını kullanacağım. Böyle erkenden bilip-

lendiriyim dedim. Kar yolları
kapayarak gibi pörütüyor çankü - Veda mektuplarını
göktünde vermişim zaten. Etkileyecek bir şey yok -
Kar dimerse yine yürürüz, değilse de sohbetimiz daim
bilirsiniz... Sizleri seviyorum. Kucaklarım hasretle.
Not: Bender serri dağıtımın isim iki paket ecnebi cigaralı
topun içinde, unutmuyasın...

Bundan sonra ancak kısa bir not daha yazabilme fırsatı
aldı. O gün gece tipi çatıları karda örttü, iletişim kesildi.
Cuma Cumartesi, Pazartesi ve Pazartesi sabah haker devam edi-
yordu tipi. Feda yangınına iki saat vardı. Kuşkusuz
eykenden haberi yoldaşları koridorları hareketliliği
farketmişlerdi. Ve Murat haksız değildi. Bu saatte kendi
koridorundan maddanın kör sessizliğine çığ gibi yuvar-
lanan kilit ve mazgal girişlerinden belli bir huzur-
suzluk duymuşlardı.

Bildiklerinden iki saat önce ve hayra yolunmayarak
bir tempoda bir şeyler oluyordu. Ne bir koşuşturmaya,
ne bir panik vardı ayak seslerinde gardıyanların. Öyle
olsaydı bunun anlamı açık olurdu; Feda gerçekleşmişti.
Öte yandan Murat ile ilgili olduğu ise kesindi. Butera basıt-
duğunda "2h'e bak sana" diyen gardıyanı duymuşlardı.
hücre numarasıydı bu. "Tam da eylen

arefesinde şu saatte Murat neden ağırır gardiyanları?
Bu soruyu sormamak elde dabilir miydi?

"Hay senin, kus gibi!" diye geçirdi taşın-
Gövdesi kara saplamıştı kusun, gölgesi ise
yüreklerine düşmüştü..

Gardiyanlar bu defa grip halinde gidiler karı-
dara. Parfümlünün yaptığından öte bir yorum yap-
mıyorlardı; "Murat biratarak orucu.."

Mazgal kapığı tangirtıyla açıldı. Murat'ın
sınırları da iyice tepesine sığınmıştı bu arada. Gardi-
yanların ne düşüneceği zırmık umrunda değildi ama
başkalarını da endişelendirdiğini adı gibi biliyordu.
Önündeki iki saat acılı bir ömür uzurluğunda olacaktı,
besbelli.

"Evet Murat, ne var?"

"Yok bir şey. Kusun tebi havalandırmaya düş-
tü, kalkamıyor, dararak öyle. Kapıyı açıp atarak
gerekiyor.."

"Ne kusuymuş bu?" Başgardiyanın sesindeki
hayal kırıklığı hemen seziliyordu. Murat'ın kendisini
ağırdığı söylendiğinden beri karşısında kendi takdir
ve nasihat cümlelerine muhtaç bir zavallı yarık
bulacağını düşünüyordu kasılıp konusuyordu vardıya-
dakilere; "Sonunda anladi Murat, devletle kara gi-
kilmayacağını..."

"Ne bileyim ne kus, büyük bir kus işte" dedi
Murat "yaralı değilse salarsız buradan değilce alın
girdin..."

Hücre kapısı gürültüyle açıldı. Gardiyanlar içeri
dolustular. Havalandırma kapısının anahtarı bulundu
nihayet, kilit sangırdadı ama kipiği açmak imkansızdı.
Daracık havalandırma adeta bir kar denizine dönmüş-
tü. Tek dalgadan ibaret dörtduvar arasına hapsedilmiş
denmiş bir deniz. Rüzgârın karı savurduğu karı du-
duvar dibinden neredeyse iki adam boyun yüksekmiş
hücrenin cephesine doğru pürüzsüz bir eğimle akıp
bel hizasında kapıya dayanmıştı.

"Nasil olarak bu iş" diye itirafı kipiği birisi

ama yalnız bir iki saatim oynatabildi. Aralıkta tipimin içeri dalmasıyla da geri kasti.

"Sen az daha ittir açarım sen yolu". Murat farası elinde sallayarak yanasti kapiya, "ittirsene yahu, kuvvetli güklenirsen sikisir gider, kar bu..."

Dedigi gibi de oldu. Az daha aralaran kapidan Murat dışarı süzülde. Anında da kara batti. Az ilerisindeki girpinması neredeyse seracemmiş kusun karın üzerinde iki yara açılmış kara karatlarına bakti... "Seri ser-sen seri..." diye söylendi.

"Olmal öyle, kar kükriyemezsin sen Murat,.. Alın biriniz farası..." Kenusun başgördiyandı. İtiraz etmedi Murat. Döpanayaracağını kendi de biliyordu. Artık ayakta durmakta bile güçlük sekiyor, üzerindeki paltanın ağırlığını zor taşıyordu.

Neredeyse iki gün gündür, sonuna kendi hükmedeceği otuz yillik omrunun enür nisanı gibi taşıyordu koyunda ağırlığını - Erimisti iyice -

Tipi bir anda sakatlarını beyaza boyadı - İrdindeki gardiyara yol vermek isterken dengesini yitirip kara devrildi. Tutup ağırdular, ama "Sen içeri gir" deyişlerine aldırmadı - Kar, iyice işleme işlesin istiyordu - Önce beyaza sonra kütü kesmek, önce buz tutup sonra alevler içinde erimek... Bu fikir hopuna gitti - Halinden hoşnuttu Murat.

Gillarca, sözü açılmışsa fırtınaları sevdiğini anlat misti. İste şimdi omrunun sen saatlerinde tam içindeydi. Dogunun coşkun, zaptedilmez her dayında en çok da kar fırtınasında büyüdü bir yan buluyordu:

"Rüzgâr" diyardu, "kârtarı pencerelere ne derli acımasız vurursa insan kendinin o derli işi konduğuna duyunsar. İle bu duygu müthiestir bençe. Eger sağlamlığından şüphe etmedipim bir yeikenlediyse dalgaları çapırsın almak için, onun gibi iste - Serüenticileriz biz - Ölüme de yazdıyız bir yanıyla. Her günümüz bir fırtına olsun - Kurşun yağmurları altında sevicalara tutulalım - Hatta biliyor musunuz nasıl ölmeyi

isterdim; Bir baskına gidiyorum ve sevdiğim bana
bir ağaca dalından küçük bir çiçek koparıp veriyor.
Bahar müjdesi gibi alıp onu yakama ilaştırıyorum.
Sonra bir kursunla birlikte yüreğime gömülüyor.
bahar müjdesi - Böyle olsa... Tabii bu arcaz-filmle-
de olur - Tine de düşünü kurmakla bir şeyi yaşamak
arasındaki çizgi çok kalın değil bence - Fırtınalı dü-
ler kurmak iyidir. Bak bizim iğnimizde de hep
fırtınalar kepar, yüreğini sağlan tutacaksınız - O
zaman iğimde korunmuş, yaksa battın gitti - Fırtına-
lar yürekleri sınar, işte o yüzden seviyorum. Havva-
dakini de yürekte ya da düştükimde - Bilmem anla-
tabıldım mi? Seviydi konuşmayı, anlatmayı, Mu-
rat, dinleneyi de bilir can kulagini verirdi her söze

Tipinin iğimde endişelerinden sıyrıldı. Karar
vermişti - Altı olmasını beklemeyecek, kuş meselesi
halledilip kendikle başbasa kaldığı gibi atese gire-
cekti. Her şey hazırdu zaten - "Ne diye bekleyeyim ki"
diyordu iğinden - Şu saate bir kusur yarattığı
"acaba" lara tahammül edemezdi daha fazla.

Bu arada gardiyanlardan biri gözünü karartıp
kara dalıyordu - Kusur alıp "bu ne böyle be?" diye
söylene söylene tipiden sıyrılıp işeratti kendini.

"O gulluktur gulluk..." Başgardiyanın sesi
kustan aylar gibiydi - "Bunlarda adet böyle, kış
öldümeyen aatılardan kayıp tekerlenirler - Sansımıza
öyle düşünce hemen keser yarık köyden yağlı
güzel etr vardır."

"Yaralı fırtın değil mi yani?" diye sordu Murat.

"Yok, kaymış aatıdan. Gulluk öyle işte --"

"Mutfakta burada mıydı?" Parfümlü kokan gardi-
yan sesini sustu. Bu arada birer birer ailağastardı
hücreden.

"Burda, burda! Servis yolda kalır diye sıkıladı."

"Bir durum hele!" dedi Murat. "Siz şimdi
onu pizireceksiniz öyle mi?"

"Ya nâpıracaktık?" Parfümlü gardiyanın

Konuvası hep ten tepesini attırdı Murat'ın... Öm-
ründen iki saat almış bu kuzu su pis bağarlığının
midesine gitmesine razı gelecek değildi - Bağarlığı-
na döndü;

"Kuzu buradan satın, bilsem pisiirecektim sizin
ağırmadım"

"Yok yahu, pisiirmek diye bir şey yok - Hapiste
olmaz öyle şey, yüksek güverlekti hapiste öyle nerde
şunu pisiireyim bunu pisiireyim - Yok vallahi, sala-
cayı kuzu..."

"İyi buradan satın pisiireyim o zaman - Dövdür-
meyin kapıları bana..."

"Yapmazsın sen öyle şey."

"Niye parayla mı? Her de öyle yaparım ki
pek de püzel olur bu saatte."

Murat'ın bir tutaracağını bildiği bir blöftü. Kendisi
de bilirdi ki ortaları yetli yersiz ağaya kaldırmaz
hele bunu eyleminin arifesinde hiç yapmazdı. Bağ-
gardıyanın bir şulluk için orca patırtı kopmasını pöze
alanacağı hemen anlaşıldı zaten. O, "ya yaparsa"
diye düşüncekti, öyle düşündü. Müdürüne sabahın 4ünde
tüm hapisane kapılarının şulluk yüzünden dövüldüğünü
rapor edemedi, hem de pisiirep yemesinler diye...

Kapı tekrar açıldı. Murat, kendi salmak iste-
diğini söyleyince ses otmediler.

Kocanendi kuz-iri bir güverinden bile hayli
büyükü. Anuslarına alana kadar karga pibi siyah
otduğunu sarıyordu. Gördü ki ışıkla birlikte parlak
tüylerinde sayısız renk dalgaları vardı.

"Etimin yağlı olusundan tüyleri böyle canlı parlak-
tır" diye açıkladı durumunu bağgardıyan.

Hayvanın ku- lulumak için hiçbir gayreti yoktu. Ne
kadar da hızlı sarıyordu yüreği... Murat şulluğu
pörsüne bastırıp havalandırmaya gitti. Ortaya döğün
bir iki adım ilerlemek istedi, barakları kura baktığı
kar dolmuştu içine... Karde attığı iki adım la nefes
nefese kalmıştı; "benim yürek de aynı hıza ulaştı"

diye düşündü. Aralık kepidan üzerine dikilmiş pölesi
böşverip sulluğu yüzüne yasladı sonra saskinlikle
dönüp duran kafasına bir öpücük kendüden hayvanın.

"Hadi sulluk uñ bakalım yine.. Karlı çatılara
atılmadan doğru yuvara gıt, denk polirsen benden
selam söylemeyi unuttuñu bizimkilere, anlat ki öğrensin-
ler nasıl kaldın iki saatimi benim..."

Avuqlarını açtı. Kuş önce hiç niyetli görünmedi
havalanmaya. Sonra birden yastı bir teyle pibi ağır
ağır titreyerek ayaklar, üzerine dikildi. Murat kolları-
rını az daha yukarı kaldırdınca da kanatlarını
ağıp avuqlarından bir hamlede havalandı, tipinin
bağrına doğru kara bir gölge pibi süzüldü. Çatıdan
sarkan kar tepceğimin zirvesini bir karadıyla
siyirip tozatarak pölden gitti. Murat yüzünün
pimini de getirip götirdüğünü biliyordu sulluğun.

Bundan sonrası hızlı geliştirdi. Gardiyarlar çıkıp
gittiler. Önce hücrede sonra mahlada sesleri silindi.
Hapise kardeşlerinde yalnızca iki som özaretci dola-
nıyordu huzursuz...

"Ne oldu Murat'ın hücresinde...? Yoksa...?"

Murat ise yanıtı geciktirmemek için kısa sürede
hazırlığını tamamladı. Her yanı buz kesmişti. Titreme-
lerine engel olamıyordu. Ağı bedeni tipide iyice derman-
sız kalmıştı. Öbeği hırlıladı ve kendine gönderken ne
varsa hepsinin taşıdığı sevgiyi gükleyip bilektiği sar-
dı. Bileğine. Öbeğin iğine bağdaş kurup oturdu. "İşte
teprak çarabkardan pünesi isenlerin sofrası..." diye
düşündü, "her yatımı helal edilmiş ve eknek diye
bölüşülmüş, isetimi o halde..."

Gakmak kınılanları... Ösarıda kar, iseride
yalım fırtınası giderek şiddetlendi...

O gün aksama doğru tipi hiç kesti. Kar atış-
tırmaya devam ettiyse de gösterişi bir kenara bırak-
mıştı.

Murat'ın yoldaşlarına sen skramı olan siyara

paketlerinden birini açtı. Adnan - Kar erigene kadar dolasına çıkarıncıydı. Bir dal çekip yaktı. "Eyvallah Murat!" dedi içinden.

Masuda gün boyu yığıldığı faks, mektup ve kartların üstüörtücü bir yığın... Kimbilir kaç kez boşaltıldığı halde kütüphanesi yine tepelenemedi mi? - Nezurdan bir el radyosu cızırdayıp duruyor. Sabahdan beri saygıları sayısız defa okunmuş bir defter onun yanında..

Adnan, içinde Murat'ın şiirleri olan defteri yine eline alıp arkasına yaslandı. Rüzgale bir saygıyı ağıp yüksek sesle okunmaya koyuldu;

Ey hayat / güzel aşıklar es babısın / dinlemek sesini güzeldir / denizler kurusur içinde insanın, emenlar yemeyiş solur / fırtınaların alır götürür navi düzlere / özcesi severim seni hakikat ile / Bundan ki / ne sendeyi eksik ettim senden / ne kaygayı / Beze karası sağını kokladım sevdanın / hem de erakla bittim ekmeğimize uzanan namussuz elleri / Basında güneş sıcak, ayaklarım taze sürülmüş toprakta / Serin ve sıplak / Dudaklarımı dayayıp senin bal dudaklarına / Kana kana yudunladım ömrümü / Ve artık kırma vakti geldi testiği / Dinleyip daha yarısındasın ömrünün' diğerkleri / Vazgeçersen senden / bile bile zehir içmiş olacağım senden / Bastığım toprak sile, tuttuğum dal kömüre dönüşecek / Yaşayacağım ama / bileğimim gücüyle aragımın bittiği / etin değil / bir bekeğin başı olacak. / Daha fazla izahata gerek yok hayat / Testinin ağız sen / dibiyse ölüm zaten / Bir ucundan tuttuğum yine sensin / bitmeyecek. / Yalnızca bal dudaklarındır vazgeçtiğim / Biz artık / zehirli bir yudum suyla değil / güneş ve rüzgârda y. kayacağız / pizmiş toprağı / Testiği / kıracağız...

Adnan defteri masaya bıraktı. Havalandırma kepilari herüle kapanmıştı. Çatkiş pencere önünde dikildi. Elleri cebinde, alınını camın soğuşuna yaslandı, Kar taneleri gibi apak, sayısız hatıranın arasında Murat'ın hatlari geçip duruyordu gölünün önünden. "Fırtına" diyardu "serdiğ; havalarda gittir. -"

Gün boyu yer yer Murat'ın eylemi neden
erkeklerce gerçekleştirildiğini ve gardiyanların ne diye hü-
crime girip çıkışlarını da düşünürdü. Neticeyi kendi
düşüncesinde bu tür ayrıntıların önemi yoktu
ama diğer yandan bunların belli de hiçbir zaman
dönülmemesi için hayıflanmamak da elde
edildi. Neticede bir tarih yazılıyordu - "Atıf'a kara-
sıyla bizim tarihimiz" diye düşünürdü.

Hiçbir şeyin mutlak olamayacağını biliyordu
Güvenin de... Ve zaten bu bilmele güvenmekti
anlamı olan... Her şeye rağmen güvenmek, güvene-
bilmek, inanabilmek...

Korku insanı her fırsatta yolar; acı her an "yeter"
denildiğini duyarak zihin bastırır. Ve insan kendi doğasında
bunlara karşı yalnızca irade sahahına sahiptir. Ki irade
güçlendirilmeye muhtahtır. Kendiliğinden çıkacağı bir
yere kadar... Nasıl ki bir avlık dalgalılık elindeki silahı
bağıştıran düşmanına kaptırmana yol açarsa, irade de
yöğün kusatma, yalnızlaştırma ve psikolojik taarruz altın-
da bir avlık gevşeneye dönüşülebilir, hatta karşı iradeye
dönüşülebilir ki elden alınması, düşmanın elinde silah
haline gelmesidir bu. Kim bu kadar düşmeyi göze
alabilirdi ki... "Acaba" diyordu, "Murat bir an tereddü-
te, ardından pençe kaptırması ve zile basması olabilir mi?
Sonra yaptığının anlamını fark edip gıgırdığı gardiyanları
bir biçimde idare ederek pers yollarıdır... Eğer
öyleyse faaliyetle bu durum kendisini faulasıyla rahatsız
etmiş olmalı. Kimseyi de merakla bırakmak istemedi
daha fazla ve..."

Fakat ne önemi vardı ki bunların... Hissettiği
yalnızca zafiyetiydi Murat'ın. Ötesi yılların sorumlulu-
klarının kendisine karandığı tarihsel tutarlılığının
değeri içindeki bir bilme istiyordu. Belki olarak,
belki değil öyle bir istek...

Havalandırılmak için pencereyi açtı. İçerisi duman
altıydı. Tam o sırada büyük siyah ve bimsiz bir
gölge gölgesinin önünde arıdan ve küçük bir hılda hava-

landirmasına diyetü - Adnan söyle bir irkildi...

Aynı suçluk mıydı bilinmez. Az sonra gardijanlar havalandırma kapısını açmıştı bile. Adnan işi entlara bırakmadan akip kusun giripindiği yerden aldı. Kuşun parlak tüylerinde renklerin dalga dalga aktığını fark etti hemen. Daha işeri girmeden başgardijanı kapıdan seslendi =

"Sal pıtsın, sal pıtsın - Bu sabah birini de Murat saldıydı - Belki aynı suçluktur. Onun hatirına sen salmış ol bu sefer de -"

"Uğur mı ki hemen, belki yaralı..." dedi Adnan ama cümleyi tamamlayamadı, çok uzaklardan beklermedik bir müddet almış gibi işinde bir sevinç kıpırtısı doğmuştu - "Hangi Murat?" diye sordu. Heyecan belirtisi göstermeden avuqlarındaki kusta birlikte yarastı kısıya - Özetlikle sarar sarıgular durumuna girme isteniyordu, öyle olursa cevap alama-yacağını iyi bilirden çünkü.

"Sizin Murat yok mu... Sabahın köründe ayaklandırdı hepimizi - Meğer suçluk düzmüş. Kağıdı getirdik, kusun aldı, pıtsırme lafi delarınca buradan salın, bırakman" diye bastırdı - "İyi, öyle olsun" dedim. İyi ki de demizim, adanın son istegiymiş. Kendi cillerinden uyardı - Uğur sen de pıtsın -"

"Demek öyle ha...?" Bir iki şey daha öğrenmek istedi Adnan, ancak soru gelince başgardijan kenusmak gerek psikolojisine pırdı... Ana öğrendiği zaten yeter de artardı bile... En güzel mahcupiğetini yarıyordu Adnan şimdi - "Yay fırtınacı yay" diye sordu - Kusun yürüt atışlarını avuqlarında

bir başka hissetti o an - "Demek sen Murat'tan haber getirirsin heyecanıyla böyle nefes nefesesen ha suçluk!?" deyip ağı avuqlarını... "Gerev tamamlandı, hadi git bakalım artık, atılara aldanmadan değim yuvaya uğ..."

Kus titreyerek ayakları üzerine döküldü -

Parlak tüylerinde renkleri dalgalandıranat garımdı
ve yönünü düzelterek Adnan'ın avucundan bir
kanat varuşıyla yükseldi - Gahdan saklanmış
kar tepesinin zirvesini bir kanadıyla sıyırıp
horzularak gözden yitti...

BİR KARIŞ BAKIR TEL

Bu hafta evimde beklediğim sabta buşu ziyaret aracılığıyla getirilcekti. Belli etmesine, beklenen hediye nin sevinci yüzlerine yansımış çocuklar gibi seviniyorlardık.

Ziyaret geldi, hücrenin kapısını açtılar, sabta ve kafesi kapı önünde yerde duruyor. Sevincimizi satınarak, belli etmeden buşu içert aldık. Neden böyle davrandığımızı bilmiyorum. Ouygularımızın nedeni ne olursa, sonucu nasıl görünürse görünsün "O" kapının ardında olanlara belli etmemeye çalışıyoruz. Bu bizi güldüren ağır dolusu sevinç olsun, moralimizi bozacak ciddi bir üzücü haber olsun. Yani, mimitelerimize yansıyacak hangi duygu görüntüsü olursa olsun bu bize aitti ve düşmanın bilmesine gerek yoktu.

Kuşun yeri hazır, yerleştirdik. İstanbul'dan gelmişti elbet yol yorgunuydu. Suyunu yemini verdik. O gün idare ile sözlü tokuştuk yanında gelen yemi iğde satılıyor diye vermemişlerdi, ayas ki kantin gününe 5 gün vardı. Üsenedir kafeste olan bir buşu idi. Gösterilen ilgiye sevgiye oda sapırmıştı sonuırım. Bu kadar gülen yüzü bir arada böyle uzunca bir süre ona baktarken görmemiştir.

Sabahı zor ettik açıkcaşı. Yatağımın baş ucunda sabta. Hücre penceresi güneş ile aramda idi. Şimdi pencere ile aramda sabta duruyordu. Erken uyandım güneş uyanmamıştı her zaman ki gibi. Güneşin ilk ışıklarıyla beraber sabayı uyurken yabakadım aydınlanan hücre içinde.

Ötmeye başlaması için en azından bir hafta filan geçmesi , arayı sahiplenmesi gerekiyor.

Bir haftayı zor geçirdik . Okuma esnasında geçirdiğimiz her sayfa sırasında göz ucuyla kuzu yaklıyoruz . Yatağa girerken , çıkarken ona bakıyoruz . Sonuçta bizler gibi bir canlı ve buraya ait değil , tüm sorumluluğuda bize ait.

O senenin kışını , baharı kuz seslerinden bekleyen çiftçi özlemiyle bekledik . desem abartı olmaz . Saka'nın patıması , ötüşünde olan noğmeler , pülüt sesleri , rull'eler , qull'eler yüzümüzü güldürüyor , hücre içindeki günlük faaliyetimize neşe katıyor . Valtoda kuz ötüşü üzerine uzunca sohbetlerimiz oluyordu

Bir ötücü kuz bu kadar ilgi ile sevilmez . ve gerektirmez ? Yapacak farklı bir şey bunu önleyecek başka bir duygumuz yok . Tecritteyiz "kuz" sevgisine idare "rehabilitasyon" amaçlı batıyor ilgini , sevgini --- bunun üzerinde yoğunlaştırmak bizi zamanından kılmak --- istiyor . Tabii sen bu sevgiyi süzgeçinden geçirip düşündükten sonra zamana ve yaportına nasıl yaydığına bağlı . Günlük yapomda ek olarak forklardan çıkan bir sıcak suya sevinir aldık yapomda . İçimizde sobladığımız sevgi sözcüklerini kupa kullanıyoruz . Komikde görünmüyor değiliz hani . Co . nim - cicim - Pipstt , mucuk - mucuk . Gören , yapına basmış ele avuca gelen sevimli bir qocuk yada 3 - 4 aylık ertek bir böpek yorusu sevdığımızı sanır .

Bahar , iklim belirtilerinden önce kuz sesleriyle dibentli telleri aparok hücremize girdi . Tüm doğa ve canlılar gibi bizlerde uyandı . hücrede . Baharla birlikte duvar çatlağında bi-

ten bir yusun parçası bile gözlerimizde, ağız kenarımızda bir gülücüğe sebep oluyordu. Evet bahar bu sesleriyle, hücre duvarında biten yusun parçasıyla hücremize girerdi.

Saba'mızı cam kenarına demir parmatliklere asmaya başladık ısınan havalarla beraber. Dışarda belki farkına varmadığımız bu bu sesleri hücrelerde çok değerli. Bir an da olsa hücreden oda dışarıya misafir ediyor bizi sesi ile.

Üst batta sigara içmiyorduk ses telleri rahatsızlanıyor diye. Yumurta'yı severim. idare tokluğunda haftada bir defa olmat üzere haplanmış yumurta dağıtıyor. Canım çok çekerse 2-3 ayda bir o yumurtayı kendime ayırım. Yumurtonun sonısını bir bistüviyle beraber ezıyorum. içine idarenin verdiği pilnik ballardan katıp karıştırıyorum. Besleyici ve ses telleri için çok iyi olan gerebli bir mama yapıyorum. 2 günde bir sabahları kuşa veriyorum, zaten iki ve rimlik bir şey çıkıyor. Mamanı yerten sevinmesi, bunu vücudu ve bakıp hareketleriyle belirtmesi, tülekten tüleğe zıplaması beni sevindiriyor... Fazla yumurta olsa onuda hazırlar veririm. idareden fazla yumurta temin etme durumumuz yok. Dilekçe yazarak durumu belirttim, para ile satılmasını istedim. "Olmoz & pişirile bilen gıdaların içeri verilmesi yasak" dediler testirip attılar. O dilekçe sonrası bu ile yapılan sohbeti görcektiniz Ya deli derdiniz ya --- "Baş ver be gözüm, biz paylaşıyoruz yumurtonuzu. Sen sesinle mevsimleri yapıpıymaya devam et bide. Tesecc ne olur yemesek ne olur. Alt tarafı yumurta. Yumurtayı vermemek için. Müdürü okudu "olmoz", Başmemuru okudu "olmoz", Memuru okudu "olmoz", Sova'sı okudu "olmoz" Kopinin ardında okuyolar sadece "olmoz" kelimesi için

okudular ve yaptılar buraları,---

Kuşa ara ara bakarken başta peyler düşünmeye "üretme" fikri geldi aklıma. Hücrelerde üreyen her şey ~~ama~~ onları öldürtmeye yetiyordu.

"Saba pişi" diye bilinen bir tıp cinsi vardır. Erkek saba ve dişi konaryadan olur. Dağın yarıu kısır olur üremez. At ve Eşek'ten olan Kotir gibi. Üretmesi çok ama çok zordur, her buşcu beceremez. bu yarıyu üretmediğinden kupculuğu biraten bile vardır. Uygun ortam - eplerin bir birini kabulü - sabır, gerektir. Uygun ortam, Ormanın derinliklerinde böcetlerin ayak seslerinin duyula bilceği so. bol sessizliğidir. O sessizlik burada tüm hücrelere hakimdir. Bu sessizlik burada üretmek için değil tüketmek için yapılmıştır. Bizde inodına bu sessizlikten birde böyle yararlandım dedik. Sabırda sen bu tüketici sessizlik içinde sürekli ürettiğimiz gizimlerden, yozu, piir, öykü, roman, mektuplardan anımlar, eşlentiler, türtü geceleri, loğor sohbetleri, ağız delusu gülüşlerden, yüzlerde kalıcı izler biraten öfbeli kap çatıplardan, hayallerden, belli Bize gerekli olan bir "anaç" dişi konarya. İsteğimizi tahliye olan ve hayalimizi bilen bir ortadayızımız gergetleştirdi. ve tahliye sonrası bir dişi yelladı.

Hücre içinde aldık bes canlı. Saba'nın ve Konarya'nın bir birini kabul etmesi zor olmadı. 2 hafta sonra, kafes içinde konarya yuva yapacak malzeme aramaya başladı. Medbur hücre içine salmaya başladım konaryayı. Saçtlerce hücre içinde yuva yapacak malzeme topladı kendine. Aurmaksızın, orallksız golişiyor. Saba yppiyorum kafesin kapısını dışardan kapatıyordum. İğeri qirmek için giripniyordu.--- İsttanıyeden getip kapardığı naylon ip perçaları, beğit perçaları --- yığınca bir köşede birikti. Ama bu uygun değil. di Naylon ip onayada, sonra büyüyecek yarıllorada zora, ölümlerine dahi yol açar. Dışının

parmaklarına naylon ip doladı ve sabatladı kendi-
ni. Saatlerce onu ona, zarar vermeden sökmeye
çalıştık --- Yuvalık meselesi hiç aklımıza gelmemiş-
ti. Bir dilekçe yazarak durumu müdürlüğe belirt-
tim sıkılarak. Söbilmem, ihtiyaç olan şeyleri vermedik-
lerini bildiğimden. Nasıl olduysa idare dilekçeye
olumlu cevap verdi. Nasıl yarım yapıp "olu" cava-
bi verdiler şaşırдық ve bu pozitifliğe sevindik.

Bu kadar sevincin bir hücre için fazla
alduğunu düşündüler ki yapacaklarını yaptılar.
Yuvaı, ancak orijinal tel astısını vermediler.
Fazla üstelersem yuvalığıda vermezler diye
ısrara dmadım. Bu tel gerektiydi ve zaman iyice
daralmıştı. Yumurta dışının çatal ağzına gelmiş-
ti el ile dokunduğunda belli oluyordu. İki metre-
lik uzun bir odanın bir buçuk metrelik bir kömür-
lük içinde kombur durması gibi, iki büküm, her
on kömürlük, dışına çıkmayı bekler gibi sabırsız
duruyordu. Üst kotın elektirik düğmesini iptal
ettik iki koruyuk bakır tel koporduk. Ve lamba
iptal oldu. Yuvaı kafes içine astık, kuz yuvcuya
geçti ve sabah ilk yumurtayı çıkardı. Onun kadar
bizde rahatladık. Yapodığı tüm sıkıntıyı, sabrı
bizde hissettik diyebilirim.

Her yumurta ile hayallerimiz zenginleşti.
sahbetimiz zengin bir safra gibi süslenmeye başladı.
Yourulardan birini yetiştirdikten sonra Tayad'a
yelleriz, sonra almaz diyorum. Orosı çok hare-
ketli, gelen geyen, giden gelen --- Bir depoluk-
ten kafese dokunolar kuz titreyimden dep-
rem oluyor sonra --- Soba piçlerinin üretilmesinin
sebebi ötüpleridir. Soba ve Kanarya koruyumu hori-
ka dağada olmayan bir ötüştür. Sonuçta, dört
yumurtadan birini dengiye, HHB'ye yellemeye
barar hayalimizde uygun gördük. Sonra telaz
aldı. Ya yourulorin hepsi dışı çıkorsa? Dışı kuz
ötmez çünkü. Hayalde olsa kendimizi auitmayı

bildik. o küçük yumurtadan 1 dişi çıkmaya it-
na ettik bendimizi. Kafes kuşlarının kulakta süre-
si 13 gündür.

O 13 gün bize, bana 130 gün geldi. Kis-
milde olsa, kupta olsa bir bebemin özlemine onla-
maya çalıştım. Bir bebekte dünyaya gelmeden, doğ-
madan, tüm ailece hayalleri doğurulur ya, elbiseler-
i, ayakkabıları, okuyacağı kitaplar... Bizde, yumur-
tadan çıktı, ötüp dersleri verildi, birçok dergi-
ye yolladık... Gülüydük, uçan, hiç bir yere
kanamayan hayallerimize.

13. gün geldi. Kafes başındayız. Yok
birşey, ne birlik bir yumurta parçası, ne de ilk
yavrulara ait bir "üzültü" sesi. Umudumuzu 14. güne
başlamaya başladık. Ne nedenini arkadaşlara an-
latmaya başladım. Asıl, açıklanamam kendi vicdanımı
rahatlatmaktı arkadaşların vicdanlarından öte.
14. gün. 15. gün. geldi.

Cam ışığına tutarak yumurtaları kontrol
ettim. Hepsi baktı, yumurtalar döllenenmiş. İlk an-
lar yıldı. Bizi bap yumurta yıkmadı, hayalleri-
mizin bapa çıkması çıktı bu hücrede. Yumurta-
ları o okşam, otm. Yine kontrol ettim evet bap-
tu. Zaman için tabuime baktım, kuşları kontrol
ettim. Her şey yeni hayallere uygundu. Umudun
desen, havalandırmada gördüğümüz bir kü-
çük parmak bayu kadar yavaş parçasından
bir baharın hayalini kuracak kadar büyük--

O hafta kuşlarda, karanlıkta bayalmış
kürek getmeden yorulmuş sandıkların yönünü belir-
leyecek, karada göreceği ışığın beklentisi ile
beledim. Ve o umut ışığını yeniden kandırdu-
lar hayal bahçemize. Yemyeşil, diri ve sağlıklı
bir fidan gibi. Bir deyim hayali kadar renkli, con-
lu, bilimsel, gerçek olmasada tüm hayalleri ay-

ni umutla kuracağız burada. Hani her zaman anlatırlar; "Adomın biri bi- düğme bulmuş terziye gitmiş bu düğmeye göre takım elbise sipariş vermiş --- " Biz buna fitra alorok batmıyoruz. Kendini o düğmeyi bulan ve elinde iğne olan terzinin yerine koyarsan o hayal güllüğü bir fitra almaz. Orada ortak bir umut olur. O takım, hiç bir bedene uymazda, Takım -- takım kurulur hayolde.

Ötücü kuzuların yemi, muhabbet (çilli yuvarlak) gibi kuzuların yeminden farklıdır. İdare bu muhabbet yeminden satıyor. Saba yemi istedim getirtene kadar akla korayı seçtim. Tabii kuzuların bünyesi bu yemi kabul etmediğinden bu süre boyunca karın ağrısı çetip durdular. Müdürlüğe uzun bir dilekçe yazdım, yine olmadı, dilekçemin içeriği kabul olmadı. Saucılığa yazdım. Bir konarya yemi kutusunun içinde bulunan tahumların ismi bulunan bir karton kutu parçasını dilekçeme ekledim. Tahum isimlerini de yazarak istedim. Yem geldi ama yine eksik. Sadece getirdet geldi. "Kenevir" tahumu verilmedi nedenini "Uyuturucu tahumu" diye ağıtkıldılar. Tüm kuz yemi satan dükkânları tutuklamak için gerek. Oyle ya kutu içinde kenevir tahumu satıyorlar --- Yemi alırdım --- Dilekçelerimin ısrar sonucu sadece "kenevir" olan tahum yemlerden bile alındı. Yazotlarının ardında hiç bir bilimsel gerektçe ile durmaya çok kadar sağma şeylerle çitıyorlar karpına. Kuzun ne yiyeceğine dahi karışıyorlar. Biz ne verirsek onu yesin mantığının sonucu bu.

Dişi konarya hızla yuvasını yeniden kurmaya başladı. Yapanes her şey yeniden başladı durağan görünüşten hücre içinde. Tabii bizim hayolde daha büyüdü, güçlendi. hayol safromuz dahada zenginleşti. Bir mü-

bildik o küçük yumurtadan 1 dişi çıkmaya it-
na ettik kendimizi. Kafes kuşlarının kulakta süre-
si 13 gündür.

O 13 gün bize, bana 130 gün geldi. Kis-
mide olsa, kusta olsa bir bebemin özlemine onla-
maya çalıştım. Bir bebekte dünyaya gelmeden, doğ-
madan, tüm ailece hayalleri doğurulur ya, elbiseler-
i, ayakkabıları, okuyacağı kitaplar... Bizde, yumur-
tadan çıktı, ötüp dersleri verildi, bünyeye dergi-
ye yollandık... Gülüyorduk, uçan, hiç bir yere
konamıyan hayallerimize.

13. gün geldi. Kafes başındayız. Yok
birşey, ne birik bir yumurta parçası, ne de ilk
yavrulara ait bir "üzültü" sesi. Umudumuzu 14. güne
başlamaya başladık. Ve nedenini arkadaşlara an-
latmaya başladım. Asıl, ağızdan kendi vicdanımı
rahatlatmaktı arkadaşların vicdanlarından öte.
14. gün. 15. gün. geldi.

Çam ışığına tutarak yumurtaları kontrol
ettim. Hepsi baktı, yumurtalar döllenenmiş. İlkan-
lar yibildik. Bizi bap yumurta yıkmadı hayalleri-
mizin bapa çıkması yikti bu hücrede. Yumurta-
ları o okşam, othım. Yine kontrol ettim evet bap-
tu. Zaman için tabuime baktım, kuşları kontrol
ettim. Her şey yeni hayallere uygundu. Umut
desen, havalandırmada gördüğümüz bir kü-
çük parmak bayu kadar yasun parçasından
bir baharın hayalini kuracak kadar büyük--

O hafta kuşlarda, karanlıkta kaybolmuş
kürek getmeden yorulmuş sandıkların yönünü belir-
leyecek, karada görecek ışığın beklentisi ile
bekledim. Ve o umut ışığını yeniden kandurdu-
lar hayal bahçemize. Yemyeşil, diri ve sağlıklı
bir fidan gibi. Bir deyim hayali kadar renkli, con-
lu, bilimsel, gerçek olmasada tüm hayalleri ay-

ni umutla kuracağız burada. Hani her zaman anlatırlar; "Adomın biri bi- düğme bulmuş ter-ziye gitmiş bu düğmeye göre takım elbise sipa-riş vermiş --- " Biz buna fitra olarak batmıya-ruz. Kendini o düğmeyi bulan ve elinde iğne olan terzinin yerine koyarsan o hayal güllüğü bir fitra olmaz. Orada ortak bir umut olur O takım, hiç bir bedene uymazda, Takım -- takım kurulur hayalde.

Ötücü kupağın yemi, muhabbet (çili yuvarlak) gibi kupağın yeminden farklıdır. İdare bu muhabbet yeminden satıyor. Saba yemi iste- dim getirtene kadar abla korayı seçtim. Ta- bi kupağın bünyesi bu yemi kabul etmediğinden bu süre boyunca karın ağrısı çabip durdular. Müdürlüğe uzun bir dilekçe yazdım, yine olma- dı, dilekçemin içeriği kabul olmadı. Saucılığa yazdım. Bir konarya yemi kutusunun içinde bu- lunan tahumların ismi bulunan bir karton kutu parçasını dilekçeme ekledim. Tahum isimlerini- de yazarak istedim. Yem geldi ama yine eksik. Sadece çekirdek geldi. "Kenevir" tahumu veril- medi nederini " Uyuturucu tahumu" diye ağıkla- dılar. Tüm bu yemi satan dükkânları tutuklama- ları gerek. Oyle ya kutu içinde kenevir tahumu satıyorlar --- Yemi aldırmadım --- Dilekçelerimin ısrarı sonucu sadece "kenevir" olan tahum yem- lenden bile alındı. Yazoklarının ardında hiç bir bilimsel gerektçe ile durmıyacak kadar sağma- seylere çıkıyorlar karpına. Kupağın ne yiyeceği- ne dahi karışıyorlar. Biz ne verirsek onu ye- sin mantığının sonucu bu.

Dişi konarya hızla yuvasını yeniden kurmaya başladı. Yapanes her şey yeniden başladı durağan görünüşten hücre içinde. Tabii bizim hayallerde daha büyüdü, güçlendi. hayal sızırımız dahada zenginleşti. Bir Mü-

hendisin planının çiziminde gösterdiği sabırla
iyledik hayalimizi.

Yumurtalar yeniden oluştu. 4 yumurta
daha. Aroma gününe denk gelmesi sıkıntı yo-
rattı bizde. Burada aromalar tabii demektir.
Tabii için kusun yumurtalar üzerinde bir pey-
sokta gibi yatması bahane alabilir... Aroma
girdi gördükçülere konunun hassasiyetini rica
ettim & uyordim. "Biraz dikkatli olalım, bu yu-
murtada yatıyor, kafesi sallamayalım yumurtak-
tırılır, hassastır vs..vs."

Aroma sırasında havalandırmaya
gıkonuluyoruz. Kapi içerden üzerimize bilitleniyor
Aroma sonrası Kapi açılıyor ve çıkıp gidiyorlar
Bizlerde peşlerinden havar tespiti yapar gibi de-
layıyoruz hücrede. "Şunuda almışlar, bunu bir-
mişler, elbiseleri yere atmışlar --- Buna bile bak-
mışlar ---" Tabii hemen üst kata çıktım. Kafesi
yerinde sağsalim görünce rahatladım.

Aroma sonrası gayını demledik, dökü-
len sağılar ezyeler topladık---

Abzama doğru kafese yobladım ku-
şu kontrol edeyim dedim. O gün nede olsa
12. gündü. bir gün sonra yuruler yumurtalar-
dan çıkmaya başlayacaktı. Yuvalık yerinde yob-
tu & Kartuyla kafese yobladım. Sesli olarak kü-
pürleri savurdum. Yuvalık kafes tabonunda, yu-
murtalar sağumuy. Dişli yobmaya galıyıyor, her
hareketinde dengeşini yitirdiğinden yeniden kalkı-
yor. Yuvalık elips yerde durmaz. Batır tel özel-
likle düğümü sökülmiş, yuva bezelmiş, alınmış.

Yumurtalara baktım buz gibiydi. Yani yu-
ruler ölmüş, qıartadan çıkmadan Sabah 10:00'da

da arama girmişti. 5-6 saatir dişi yumurta üzerinde yatmıyordu. Hızla yuvacığı, yumurtaları kaptım ovucumla sıkarak kapağa doğru fırladım. İçimden sarımsız suratlarını keşmet parçalarını almak geldi. Putana basmadım dövdüm kapağı, ve geldiler telaşla. Dilim pişti oğuzumun içine sığmaz aldı, gözlerim, kulaklarım ateşten yanıyor öfkeden. Nediyeceğimi unuttum. Havesiz bir kalabalık otobüsten son durakta zarcı inen insan gibi nefes alıyordum. Yumurtaları ovucumda sıkıttım yuvacığı gösterdim. Yavrular kaygandı ve yumuşaktı. Neden öldünüz batır teli yuvadan? Sizin yüzünüzden hayvanlar öldü! Teli ne yapacaktınız? Şunu ne yapacaktınız? Neden yuvayı kafesin içine bıraktınız? Yumurtaları, ana kupa görmedinizmi? bu nasıl ölçek? Yuvacığı siz satın aldınız, demirini güvenlik için vermediniz. Ne güvenliği bu, kafesin her tarafı demir? -- Söyleyerek bir şey bulamadılar çünkü yoktu. İnsani olarak yüzünde gülümsemesi ile dalayan, tanınan bir gardiyan gelmişti bizde mecbur potladık ana. Kelimeleri sirdeler, içimi kuşarken yüzünün pekli geçen geçen zaman içinde gözümde belirlemeye başladı. Tanıdım ve bir zaman sonra cāiroqār sustum.

İçerden alınan eşyalar henüz toplanıp göpe otılmamıştı, batır teli vardı. Ne yaparsam baştu artık. Eyderha olsun ne yazar??

Voltada düşünmeye başladım buna. Nasıl bir mantık diye. Nasıl bir öfke ile söktü o teli, bozdu kupun yuvasını. Şu kadar insanlık ton çıkmasına ne yani? Bunlar sadece bize değil güzel olan her şeye düşman, işte bunu bir kez daha anlattım.

Bir baq gün öfkeden kendime gelemedim Ablıma gelditçe hirsimden kuduruyorum, küğücük

kusun yuvasını niye bozdunuz, niye ?

Konurya bir daha yuva yaptı yine başgık-
tı. Kampuya verdim Konurya'yı. Orada yumurtlu-
yor yavru çıkıyor bir kaç defa yavruyu besledikten
sonra yorgunluktan ölüyor. Yavruyu tek babası ve
benimiz besledi. büyüttü. Çok zahmet çekildi.
O yavru burada doğdu büyüdü. ~~da~~ qmamosi için
büyümemesi için yapılması gereken ne varsa yapıldı.
Umut & Umut her peyden önce doğdu ve her
peyden mayası oldu bu hücrede.

Kafes yine duruyor, içinde ölen kuşlar
oldu. kaçanlar, salınanlar --- Şimdi bir çift da-
mızlık konurya var. Umudumuz çok çok daha
büyük ve güçlü. Ve bahar yine gelecek ve
istediğimiz yertlere o yavruları gönderene kadar

YERYÜZÜ AŞKIN YÜZÜ OLUNCAYA DEK!

Aşksız ve paramparçaydı yarım
Bir insanın yüceliğinde buldum seni
Bir kavga'nın güzellğinde sevdim
Bitmedi daha sürüyor o kavga
Ve sürecektir
Yeryüzü Aşkın yüzü oluncaya dek!

Ne dudaklarda yarım şiirler
Ne solmuş Aşk ve deniz
Uçurumda direnen güller
Törenlerde yakılmıyordu henüz
Din dik ayakta'ydı bitimsiz carkular
Bazen çılmak üzere
O serden gesti yaralı zutkular

Bir depremin sığılının birden biresinde
Önce görevler silahlandı önümüzde
Sonra kurallar ve kaptara basıklar
Kesildi sanki sözlerin soluğu
Türküler yetişmez oldu ahkara
İste işlenmenin o en güzel işti anında
Yalnızca sen kaldın kollarında
Yalnızca sen
Dağlı şişeklere döndü gözlerim
Hep mutluluk aştı kirleniminde

Su ve ateş sağındaydı soluşumuz
En umutsuz gece yarılarında
En usuz yollarında biratıldık
Yıkılmadık

Günün bir yüzünde avuçlar ken
günesi
Bir yüzünde yeniden düştük toprağa
Korkmadık
Yüreğimizle parçaladık ensert kâşaları
Filizlenip uzandık dostluğun
gökyüzüne
En bereketli yağmurları
Her kendi soluğumuzla yarattık
Aşk demisti yaşamın büyük ustaları
Aşk ile sevmek bir güzelliği
Ve dövüşebiliriz o güzellik uğruna
İşte yüzünde badem çiçekleri
Saçlarında gülen toprak ve ilik bahar
Sennisin seni sevdiğin o kağa

Sen o kağanın güzelliğinin yolda
Bir insanın güzelliğinde buldu seni
Bir kağanın güzelliğinde sevdin
Bin kez budadılar körpe dalların
Bin kez kırdılar
Yine çiçekteyiz işte yine meyvedeyiz
Bin kez karkuya bağdular zamanı
Bin kez öldüler
Yine doğuyor işte
Sevinçliyiz

Bitmedi daha sürüyor o kağa
ve sürece
Yeryüzü Aşkın yüzü oluncaya dek!

İşgalcilerin Seçimi!...

19 Aralık 2009 günü, işgal altında ki Irak'ta seçimler yapıldı. İşgal tanklarının post-ferinde, işgalcilerin ve işbirlikçilerinin zulmü altında yapılan bir seçim...

İşgalcilerin kontrolünde, çözyaşının yüz binlerce öldürülen Iraklı halkın cesetlerinin üzerine, orca zulmün altında yapılan bir seçim meşru mudur? Elbette değildir. Bunun tartışılması, düşünülmesi bile abestir. İşgal altındaki topraklarda, işgalcilerin zulmü ve bizzat katli, Iraklıların kendi "özgür" iradeleriyle bir Irak devlet yönetimini seremeyeceği açıktır. Bugün içinde fütreden budur. Kimin seçileceğine, hangi partinin seçime katılabileceğine, Iraklıların kime, hangi bölgeden oy vereceğine bile işgalcilerin belirlediği bir seçim...

İşgalcilerin ihtiyacı duyduğu bir seçim oyunudur oynanan. Sonuç ne olursa olsun, seçim özgür bir Irak çıkarmayacaktır. İşgalin başladığı gündən bu yana, Irak'ta etnik yapılar arasında çatışmaları körüklemeye çalışan işgalciler, bugün yapılmasını istedikleri seçimlerin sonucunda bu

Kes ilan ettikleri,, kamuoyuna, yansıtıldı. AKP Hükümetinin "medeniyetler arası köprü vazifesi" misyonunun ne olduğu böylece, çok net olarak ortaya çıkmıştır... İslamcı bir kökenden pehnebine rağmen, yanbaşında bir müslüman halle karışırken zulmün altında, O "pörsü pörsüzle" işgalcilerin safında yer almış, işbirlikçiliği ile, işgalcilerin Irak'ta döktüğü kana, yığılı katliamlara, işkencelere, tecavüzlere, zulme ortak olmuştur.

Ne seçimler, ne de Sunnilerin seçimine katılmaları, ne de bir iki öpütör ortüşkes ilanı, hiçbir şey varolan dineninin mesruluğunu, pörsünü pörsleyemez, orzaltamaz. İşgal karşı direnmek en mesru haktır. İrak halkları bu hakkı bir pürdür kesintisiz bir şükükte kullanmaktadırlar... Seçimlere giren partiler elbette tüm Irak halkını temsil etmektedirler. İşgalcilerin bu oyununa rağmen dinenisi dahada pörslenecek, ve son sözs dinenimler söyleyecektir...

Guinea Bissao'nun Bağımsızlık Önderi AMILCAR CABRAL

"Biz, Portekiz sömürgeleri halkları, Afrika'nın, emperyalistlerin Kara Afrika dedikleri yerlerinden gelen Afrika Halkları'yız. Evet, biz karayız. Fakat bütün öteki insanlar gibi, insanız. Ülkemiz ekonomik olarak geridir. Halklarımız ekonomik geriliğiyle belirlenen bir tarihsel sürestedir. Bunun bilincinde olmalıyız. Biz Afrika Halklarıyız, fazla bir şey yaratmadık. Başkalarının ellerinde bulunan özel silahlar bizde yoktur, büyük fabrikalarımız yok, çocuklarımız için başkalarının çocuklarının oynadıkları oyuncakları bile yok, fakat kendi yüreklerimiz var; kendi kafalarımız, kendi tarihimiz..."

Toplumlar tarihi boyunca kendini halkların kurtuluşuna adanmış sayısız kahramanlar vardır. Bu kahramanlardan birisi de yukarıdaki sözlerin sahibi Amilcar Cabral'dır.

Amilcar Cabral 1935 yılında Bafata, Guinea (Bissao) da doğdu. Tarım bilimi uzmanıdır, 1954 yılında öğrenci olarak gittiği Lizbon'da birkaç yurtsever arkadaşıyla birlikte sömürgecilige karşı çıkan hareketin temellerini attı. 1956 da Gine devrimini başarıya götüren PAIGC'i kurdu. Hayatının sonuna dek kurmuş olduğu bu örgütün liderliğini yaptı. Gine devrimini, örgüt-

leyip, 10 yıllık bir zaman dilimi içerisinde ülke-
sinin dörtte üçünü bağımsızlığa kavuşturdu. Ku-
ramcı ve örgütleyici bir kişilik olarak üstün bir
bilgi ve yeteneğe, yılmaz bir savaşçı yüreklili-
ğine sahipti. Bu özellikleriyle Cabral Afrika
devriminin sembolü olmuştur. Kendisini, "Ben hal-
kına olan borçlarını ödemek ve devrimin bir
adamı olmak isteyen sıradan bir Afrikalıya,"
sözleriyle tanırlar. Yaşamının son dakikasına
kadar ülkesinin bağımsızlığı ve halkının kurtu-
lusu için savaşmış, kendini haléinin devrimi-
ne adamıştır. Ve savaşın sonunu göremeden
20 Ocak 1973'te Konakri'de Caentio rejiminin
ağvanları tarafından katledilmiştir. Yaşamı-
yla olduğu gibi ölümüyle de halkına, haléinin sa-
varına güs katmıştır; büyük bir miras birle-
miştir...

Özgür Tutsaklar olarak anısı önünde saygı-
la eğiliyor, Afrika Halklarının mücadelesini se-
lanlıyoruz!

TARANTA - BABU'YA
ON İKİNCİ MEKTUP

Geliyorlar Taranta - Babu,
seni öldürmeğe geliyorlar,
karnını desip

barsaklarının

kumun üstünde aç yıkanlar gibi kıvrandıklarını
görmeğe geliyorlar.

Seni öldürmeğe geliyorlar Taranta - Babu,
seni

ve keşilerini.

Oyraki, ne onlar seni tanır
ne onları sen...

ve ne keşilerin atlamıştır
onların sıtlerinden.

Geliyorlar Taranta - Babu,

kimi Napali'den

Tirol'den kimi.

kimi doyulmamış bir bakıktan
yumusak

ve sıcak

birelden kimi...

Onlar ordu ordu

tabur tabur

bölük bölük

şakak teker teker

düğüne götürün gibi

Üç denizden aşırıp
ölüme getirdi gemiler--

Geliyorlar Taranta - Babu
geliyorlar işinden bir yangın alevinin,
Ve bayraklarını dikip
samandan damına
senin toprak evinin,

gelenler
geri dönseler bile eğer,
kanlı kesik sağ kolunu Somali'de bırakan
Torinolu tornacı artık
şelik şubukları ipet gibi öremeyecek...
Ve kör gözleriyle bir daha
Sicilyalı balıqsı,
denizlerin ışığını göremeyecek.

Geliyorlar Taranta - Babu,
Bu ölmeğe ve öldürmeğe gönderilenler
kanlı sargılarına birer birer
zenekle haşlar takıp döndükleri gün,
büyük ve âdil Roma'da
hisse senetleriyle aksiyonlar yükselecek,
ve gidenlerin ardından
yeni efendilerimiz
ölülerimizi soymağa gelecek--